

NUMĂRUL 2/ MARTIE 2020

CRONICILE COPILĂRIEI

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 3 CIPRIAN PORUMBESCU CONSTANȚA

Activitățile școlii
Creație literar-artistică
Exemple de bună practică
Umor școlar
Rubrica profesorului
Curiozități

ISSN 2668-7690

ISSN-L 2668-7690

„Întregul rost al educației este să transforme oglinzile în ferestre.”
Sydney J. Harris

Cuprins

Performanță școlară	3
Școala Gimnazială Nr. 3 <i>Ciprian Porumbescu</i> , campioană la fotbal în cadrul Olimpiadei Naționale a Gimnaziilor, prof. Cătălin Agafiței	3
Activitățile școlii	5
Tradiții și obiceiuri de Crăciun, prof. Daniela Agafiței și prof. Alina Popa	5
Eminescu sau arta nemuririi, prof. Alina Popa și prof. Daniela Agafiței	6
Haideți să legăm prietenii!, prof. Gina Dima	7
Luna decembrie între tradiții și emoții, înv. Marioara Dragomir	9
1 Decembrie 2019 - Mândru că sunt român!, prof. Marieta Bărzoi	13
Vin colindătorii!, prof. Carmen Tănase	14
Fiecare fulg de zăpadă este unic, înv. Marioara Dragomir	16
Obiceiuri populare de peste an: Dragobetele	18
Umor școlar , înv. Marioara Dragomir	19
Exemple de bună practică	20
Cartierul meu, prof. Gina Dima	20
Mihai Eminescu - din poezie în universul artei plastice, înv. Marioara Dragomir	22
Luna martie în viziunea plastică a copiilor, prof. Ionela Aparaschivei	24
Rezultate obținute la concursuri școlare - ciclul primar	26
Campionul clasei	28
Eseu literar : Eminescu și infinitul, Andreea Sara Poptile, VII A	29
Creații literar-artistice ale elevilor	30
Interculturalitate	45
Dragobetele, sărbătoarea tinereții și a iubirii, prof. Daniela Agafiței	45
Tradiții și obiceiuri în lunile următoare, Maayan Flitman, VII B	48
Erou în Afganistan, Alex Vizireanu, V B	49
Nevruz, sărbătoarea renașterii naturii, prof. Seit-Memet Emel	50
Pagina profesorului. Lucrări metodico-științifice de specialitate, referate	52
Sponsorizarea și mass-media, prof. Cătălin Agafiței	52
Actualitatea lui Eminescu..., prof. Daniela Agafiței	54
Legea sponsorizării, prof. Mihail-Alexandru Moldoveanu	55
Semnificația unor expresii celebre, prof. Gina Dima	59
Pleonasmul, o greșală frecventă de exprimare în limba română, prof. Alina Popa	60
Specii pe cale de dispariție, prof. Iulia Miron	63
”Lăsați copiii să vină la mine!”, prof. Carmen Tănase	66
Ambalaje biodegradabile sau comestibile, prof. Mirela Valentina Truță	67
Împreună creștem citind, prof. Gina Dima	69
Copacul poezilor noștri, bibl. Mădălina Nae	72

Școala Gimnazială Nr.3 *Ciprian Porumbescu*, campioană la fotbal în cadrul Olimpiadei Naționale a Gimnaziilor

prof. Cătălin Agafiței

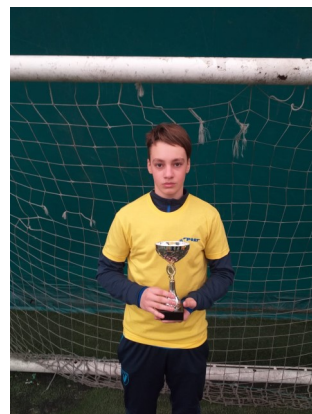

Școala Gimnazială Nr. 3 *Ciprian Porumbescu* din Constanța dovedește încă o dată că are elevi și profesori capabili de înalte performanțe școlare. Competițiile sportive nu fac nici ele excepție. Astfel, în data de 23 februarie 2020, echipa de fotbal a școlii, antrenată de domnul profesor Cătălin Agafiței și de domnul profesor Mihail-Alexandru Moldoveanu, a câștigat locul I la Olimpiada Națională a Gimnaziilor, devenind astfel campioană județeană.

Competiția s-a desfășurat în perioada noiembrie 2019 - februarie 2020, iar organizatori sunt Ministerul Educației și Cercetării și Inspectoratul Școlar Județean Constanța.

Echipa Școlii Gimnaziale Nr. 3 *Ciprian Porumbescu* a jucat 6 meciuri în campionat, iar în finală a întâlnit echipa reprezentantă a Școlii Gimnaziale Nr. 8 Constanța, pe care a învins-o cu scorul de 6-0.

În componența echipei campioane au intrat jucătorii: Munteanu Rafael (VIII A), Ștefănescu Alin (VIII A), Răduța Denis (VIII A), Tronea Cătălin (VIII B), Simion Leonard (VII A), Dulcea Patrick (VIII A), Latiș Andrei (VIII A), Gherghe Matei (VIII A).

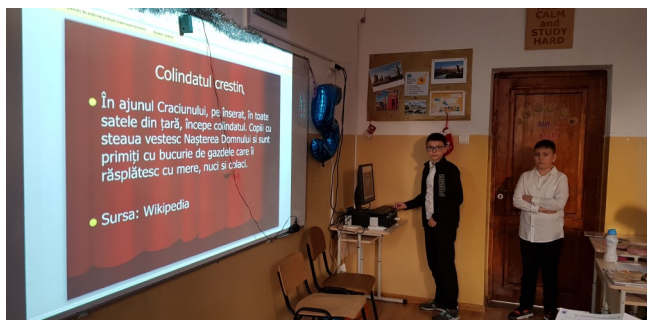
Tradiții și obiceiuri de Crăciun

prof. Daniela Agafiței și prof. Alina Popa

În perioada 10-12 decembrie 2019, doamnele profesoare de limba și literatura română, prof. Daniela Agafiței și prof. Alina Popa au desfășurat cu clasele V-VIII activitatea *Tradiții și obiceiuri de Crăciun*, având ca temă generală *Crăciunul - sărbătoarea bucuriei și a*

iubirii.

Elevii, îmbrăcați în costume populare, au cântat colinde, au realizat planșe și proiecte legate de tradițiile și obiceiurile creștine legate de Crăciun și au aflat cum se sărbătorește Crăciunul în alte țări din lume.

Eminescu sau arta nemuririi

prof. Alina Popa și prof. Daniela Agafiței

**"Fiind foarte român,
Eminescu e universal."
Tudor Arghezi**

Nu întâmplător, Ziua Culturii Naționale se sărbătorește în fiecare an pe data de 15 ianuarie. Este în același timp ziua în care noi, toți cei care simțim românește, aniversăm nașterea marelui poet național Mihai Eminescu.

La Școala Gimnazială Nr. 3 Ciprian Porumbescu din Constanța, doamnele profesoare de limba și literatura română, prof. Alina Popa și prof. Daniela Agafiței, au marcat acest moment prin activitatea *Dor de Eminescu - arta nemuririi*, în care au fost implicați toți

elevii de gimnaziu.

La 170 de ani de la nașterea poetului nepereche, elevii claselor V-VIII au conștientizat importanța creației literare eminesciene și a culturii românești în general.

Elevii au recitat poeziile lui Eminescu, au urmărit un film documentar despre viața și opera poetului, au auzit poezii recitate de mari actori, au realizat referate, planșe, prezentări PowerPoint, au confecționat colaje cu secvențe legate de viața și opera eminesciană.

Haideți să legăm prietenii!

prof. Gina Dima

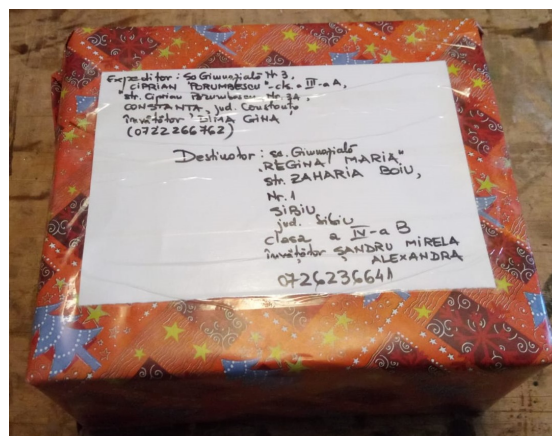
De-a Arhitectura în orașul meu este disciplina opțională prin care elevii din clasa a III-a A se familiarizează cu aspecte ce țin de mediul construit în care trăiesc și în care se formează.

În luna decembrie, am primit o provocare de la Asociația De-a arhitectura. Am răspuns invitației de a scrie felicitări de Crăciun altor copii din țară care parcurg aceeași disciplină opțională. "Haideți să legăm prietenii!" era îndemnul prin care elevilor li se propunea să povestească despre ceea ce înseamnă să fii elev De-a arhitectura, să facă schimb de mesaje și impresii despre implicarea în cunoașterea cartierului/ orașului.

Noțiunea de corespondență include forma scrisă pe care o iau relațiile dintre persoane (sub formă de scrisori, felicitări, bilete etc.). Copiii au

mai scris felicitări către părinți, bunici, personaje ale cărților citite, chiar și lui Moș Crăciun. Dar ce ar putea scrie unor copii pe care nu-i cunosc? Cum ar putea să spună multe despre ce au învățat în puține cuvinte. E chiar greu!

Am aflat că destinatarii sunt elevii unei clase a IV-a din Școala Gimnazială Regina Maria din Sibiu. Cu emoție, dar mult entuziasm, au pus culoare, bucurie, energie în felicitări ce au primit înfățișarea unor căsuțe ospitaliere. Fiecare a scris un mesaj sincer, cald, ca de la copil la copil, iar pe 13 decembrie pachetul ce conținea produsele noastre a fost expedit spre Sibiu.

Câteva zile mai târziu, în prezența doamnelor arhitect și urbanist, am deschis pachetul primit din Sibiu. Câtă emoție, câtă bucurie! Fiecare a primit câte o felicitare pentru că, sigur că da, tot 33 sunt și ei în clasă. Dacă noi am ales să facem în comun o descriere a cartierului, urările din felicitările sibienilor erau însoțite de o descriere a unui obiectiv

din orașul lor. Deja gândim activități viitoare cu noii prieteni, cel mai probabil în săptămâna Școala Altfel.

Entuziasmul și surpriza au fost de ambele părți și au călătorit în siguranță de la expeditori la destinatari, creându-se, în timp de câteva zile, o punte de cunoștințe, impresii, bucurii între cele două orașe.

Luna decembrie între tradiții și emoții înv. Marioara Dragomir

Frumusețea iernii, ecoul cald al colindelor, atmosfera de poveste, ne fac să trăim momente plăcute alături de cei dragi, să visăm să fim mai buni, mai inspirați.

Plini de emoție elevii clasei a II- a B au pregătit în această lună a surprizelor o serie de activități care să încânte privirea fiecărui

cititor.

Ziua de 1 Decembrie, zi importantă pentru toți românii, o zi specială când fiecare român simte emoția Marii Uniri, este celebrată de copii minunați care împărtășesc această bucurie printr-o activitate creativă.

Colectivul clasei a V-a B împărtășind gânduri și cunoștințe celor din clasa a II-a B.

O mică frântură din rezultatul muncii în echipă a celor două clase.

În lunga noastră călătorie spre tradițiile specifice lunii decembrie, am poposit și la Sfânta Varvara. Poate vă întrebați cine este?

Sfânta Varvara, în superstițiile românești este văzută ca sora Sfântului Nicolae. De Sfânta Varvara, femeile trebuie să facă

turtițe pentru a-și proteja copiii de diverse boli.

Sărbătorită în ziua de 4 decembrie, părinți și copii s-au adunat pentru a da curs imaginației în arta culinară.

Turtița în imaginația copiilor

Lucrând cu spor la realizarea turtiței

Turtița gata de luat acasă

Urmează un mic popas în lumea fascinantă a poveștilor de iarnă, în care fulgii de nea prind viața prin ochii inocenți ai copiilor, devenind astfel unici.

**Umbă noaptea la ghetuțe
La băieți și la fetițe.
Cu cadouri minunate
Sau jorđite asortate!**

După cum ați anticipat urmează cei mai așteptați Moși ai copilăriei.

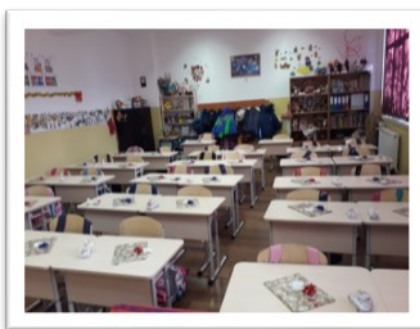
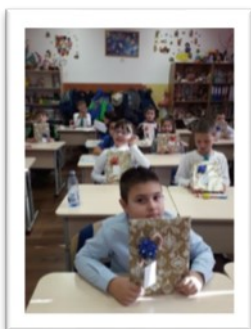
E vremea colindelor, e momentul emoționant când sunetul cristalin al copiilor

răsună peste tot în așteptarea lui Moș Crăciun.

De asemenea, un moment plin de căldură și însuflețire a fost acela în care copiii din clasa a II-a B

**Mereu "tânăr" și "frumos"
Împarte daruri călduros,
La copiii cei cuminiți
Care-ascultă de părinți!**

au cântat colinde la biserică. Ce poate fi mai frumos decât să ascuți în tihnă vocile acestor minunați copii, răspândind magie și speranță?!

A venit Moș Nicolae!!!

Cadouri minunate și jorđite asortate!!

Colind pentru Moș Crăciun

E vremea să fim mai buni, mai darnici, e timpul să primim în sufletul nostru dragostea celor din jur și totodată să aducem bucurie în sufletul celor care nu au avut șansa unei vieți lipsite de griji.

Colectivul clasei a II-a B a simțit nevoia să dăruiască zâmbete în cadrul campaniei „Pomul darnic” și s-a mobilizat prin stângerea de cadouri frumos împachetate care să aducă un plus de fericire

celor mici. Beneficiarii au fost copii din localitățile: Darabani, Nazarcea, Valu lui Traian, Bărăganu (jud. Constanța) Slava Cercheză (jud. Tulcea).

Elevii clasei a II-a B

Elevii clasei a II-a B ducând cadourile către destinație

Un cadou - un zâmbet, o bucurie!

TRADIȚIA SE ÎMBINĂ ARMONIOS CU MISTERUL ISTORIEI ȘI OFERĂ COPILOR POSIBILITATEA DE A-ȘI CUNOAȘTE ORIGINILE ȘI DE A RESPECTA VALORILE PROPRIEI ȚĂRI.

1 Decembrie 2019 - Mândru că sunt român!

prof. Marieta Bărzoi

La 1 decembrie 1918 a fost convocată, la Alba Iulia, Adunarea Națională a Românilor, lucrările finalizându-se cu Hotărârea de unire necondiționată a Transilvaniei cu România, votată în unanimitate. Acest act a avut loc după ce, la data de 27 martie 1918, respectiv 28 noiembrie 1918, organele reprezentative ale Basarabiei și Bucovinei au votat unirea. Se decide astfel în unanimitate unirea Transilvaniei, Crișanei și Maramureșului cu România, dar cu păstrarea unei autonomii locale, pe baze democratice, cu egalitate între naționalități și religii. „Adunarea Națională a poporului român din Transilvania, Banat și

părțile ungurene a primit rezoluțiunea prezentată prin Vasile Goldiș în întregimea ei și astfel unirea acestei provincii românești cu țara mamă este pentru toate veacurile decisă”, anunța Gheorghe Pop de Băsești, președintele Marii Adunări.

Astfel pentru a marca această zi importantă din istoria noastră, am realizat activitate la nivel de școală, organizată în parteneriat, între clasa a IV a și a VIII a.

În cadrul activității, elevii au prezentat referate, poezii, cântece, dansuri populare și s-au servit specialități culinare românești într-o atmosferă de sărbătoare.

Vin colindătorii!

prof. Carmen Tănase

Atmosfera de Crăciun ne aduce bucurie și ne amintește cu precădere de anii copilăriei, de emoția așteptării împodobirii bradului, de clipa la care visăm să-l întâlnim pe Moș Crăciun.

Colindele sunt o parte importantă a spiritului Crăciunului. Grupuri de copii, fete și băieți, merg din casă în casă să

colinde, toată ziua de Ajun. Se spune că e bine să primești colindători, pentru că urarea lor aduce noroc, iar dacă nu primești colindul vei fi urmărit de ghinion. După ce colindătorii termină de cântat, gazda îi invită în casă și le oferă mere, nuci, dulciuri și colaci. Nucul simbolizează belșugul și longevitatea, iar merele semnifică bunăstare și bogăție.

PROGRAMUL COLINDĂTORILOR ȘI AL GAZDELOR

ZIUA	ORA	GAZDE	COLINDATORI
Luni	09-10	2B	2A
	11-12	4C	4A
Marti	9-10	4B	4C
	10-11	1A	1B
	11-12	3B	3A
Miercuri	9-10	3A	3B
	10-11	2A	2B
	11-12	4A	4B
Joi	10-11	1B	1A

ZIUA	ORA	GAZDE	COLINDATORI
Luni	14-15	5A	5B
	15-16	7B	7A
	16-17	5B	5A
Miercuri	15-16	8B	8A
	17-18	8A	8B
Joi	16-17	6B	6A
	17-18	6A	6B

Fiecare fulg de zăpadă este unic (după Justin Pollard)

înv. Marioara Dragomir

Primul care a constatat acest fapt a fost americanul Wilson Bentley, la sfârșitul secolului al XIX-lea.

Wilson locuia într-un ținut friguros și s-a gândit să studieze fulgii la un microscop dăruit de mama sa.

Deși fiecare fulg avea formă hexagonală superbă, era totuși diferit. Cu timpul, Wilson a cumpărat un aparat de fotografiat, cu care a immortalizat peste 5 000 de fulgi diferiți.

Dar poate fi adevărat? Un fulg de nea

este un mic cristal înghețat dintr-un nor, care devine tot mai mare odată ce coboară spre pământ. Forma lui depinde de cât de rece și de umed este aerul, de curentul care îl poartă în zbor.

Așadar, e puțin probabil ca doi fulgi să ia formă și să cadă identic.

În concluzie, fiecare fulg de zăpadă este unic.

Pentru a vă convinge, vă facem o demonstrație plastică (în viziunea noastră).

Unindu-ne mânuțele, am făcut un fulg mai mare. Iată-ne! Vă place?

Nu-i așa că suntem simpatici?

Obiceiuri populare de peste an: Dragobetele prof. Daniela Agafiței

Pentru a cunoaște mai bine obiceiurile și tradițiile populare românești, clasele a V-a ale Școlii Gimnaziale Nr. 3 *Ciprian Porumbescu* din Constanța au desfășurat în data de 24 februarie 2020 o activitate dedicată Dragobetelui, considerat a fi unul dintre cele mai frumoase obiceiuri străvechi ale poporului român, prilej de bucurie și bunăstare, semn pentru omul din popor că se apropie începutul primăverii, iar el poate participa la bucuria

naturii.

Îmbrăcați în port popular, micii școlari s-au documentat cu privire la sărbătoarea Dragobetelui și au realizat planșe, colaje, prezentări PowerPoint, proiecte și referate pe care le-au prezentat apoi colegilor lor. Coordonatori ai activității au fost doamnele profesor de limba și literatura română Daniela Agafiței și Alina Popa.

Umor școlar

înv. Marioara Dragomir

Dialog cu haz

- Ai învățat tabla înmulțirii?
- Învăț! Învăț! Mai am o strofă!

Hai să ne amuzăm!

- Doamna învățătoare, Viorel mi-a doborât plăcinta!
- Cu intenție? întrebă doamna învățătoare.
- Nu, cu brânză! răspunde copilul.

Ora de matematică

- Dacă aveți un leu și îi mai cereți tatălui vostru trei lei, câți lei aveți? întrebă învățătoarea.
- Un băiețel ridică mâna și este lăsat să răspundă.
- Un leu.
- Nu știi să aduni, zice învățătoarea dezamăgită.
- Nici dumneavoastră nu îl știți pe tata.

Carnetul de note

- Un copil îl întrebă pe tatăl său:
- Tată, tu poți să scrii cu ochii închiși?
- Nu știu, să încerc.
- Bine, atunci sting lumina, iar tu îmi semnezi și mie carnetul de note.

Ora de geografie

- Ce capitală are Marea Britanie, copii? întrebă profesorul.
- O voce din spatele clasei spune:
- Dar ne-ați dat de învățat capitalele de țări, nu de mări.

Din perlele școlarelor

- Albinele sunt insecte din clasa elicopterelor.
- În limba română există substantive detective de număr.
- Anul cu 366 de zile se numește biseptol.
- Genul liric este atunci când ploaia sună ca o liră.

Trei întrebări haioase pentru trei răspunsuri... serioase!

- Care este jumătatea lui 8?
- Câte capete au 5 bețe și jumătate?
- Cum reprezentați matematic următoarea propoziție: „Unu, unu și cu altul și cu trei legat de patru”?

Răspunsurile le veți descoperi în numărul 3 al revistei!

Cartierul meu

prof. Gina Dima

Desenele copiilor clasei a III-a A, realizate pe tema *Cartierul meu*.

Elevii clasei a III-a A aplică cu succes tehnica decolorării cu pic, îndrumați de doamna profesor pentru învățământul primar Gina Dima.

Dragostea și prietenia pot fi reprezentate artistic și prin tehnica quilling, așa cum o demonstrează colajul următor, realizat de colectivul de mici artiști.

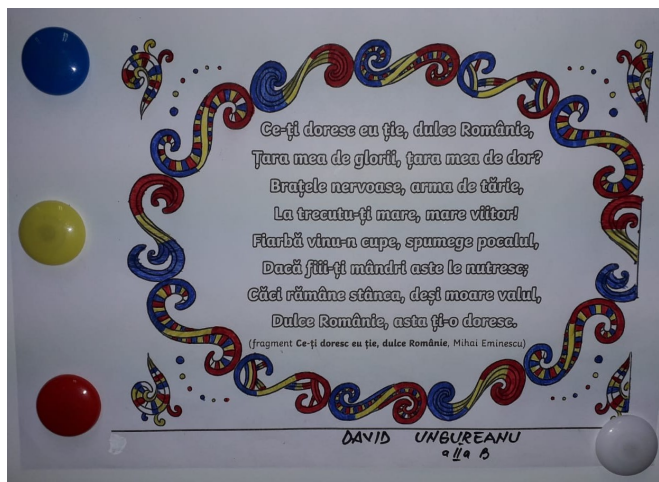
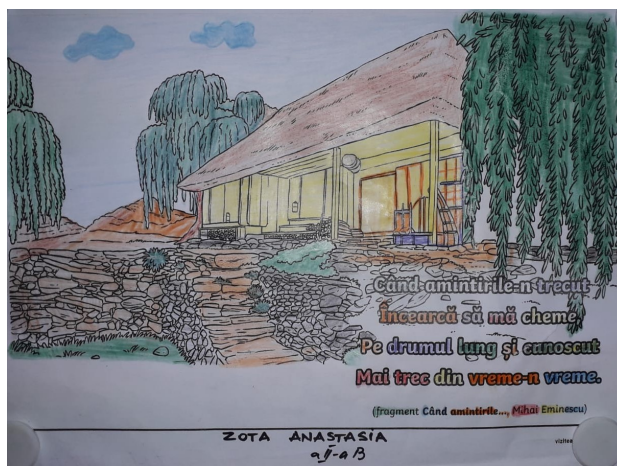
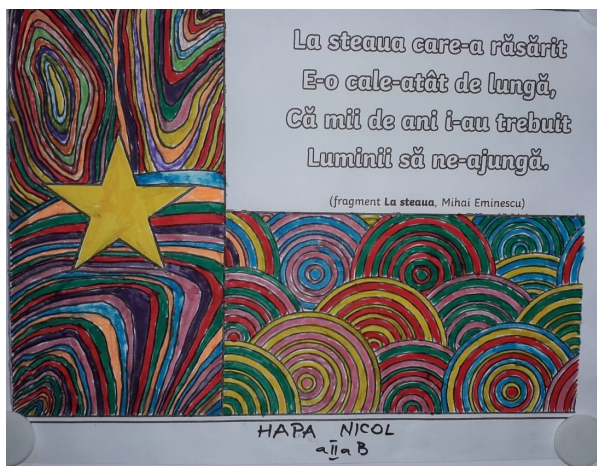
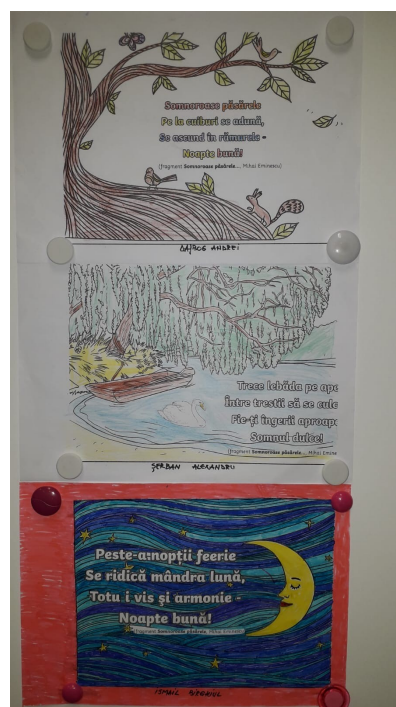
Mihai Eminescu - din poezie în universul artei plastice înv. Marioara Dragomir

Eminescu însușește de imaginația copiilor clasei a II-a B

Poezia lui Eminescu exprimă un univers plin de culoare și emoție în care farmecul creației este surprins prin abilitățile artistice ale copiilor din clasa a II a B.

Luna martie în viziunea plastică a copiilor prof. Ionela Aparaschivei

Lucrările realizate de elevi sub coordonarea doamnei profesor de educație plastică Ionela Aparaschivei s-au reunit sub tematica primăverii și a lunii martie, simbol profund al renașterii, al sensibilității omului în fața frumosului.

Ana Vulcan, clasa a VIII-a B

Anatea Moraru, clasa a VIII-a B

Cătălina Mitache, clasa a VIII-a A

Diana Chicheanu, clasa a VIII-a A

Bianca Mavrodin, clasa a VIII-a A

**Rezultate obținute la concursul județean
„EUXIN MATH”
Ediția a VII-a, Etapa I - 18.01.2020**

Nr. crt.	Numele și prenumele elevului	Clasa	Punctaj obținut
1	Fugaru Maya	II	100 - Loc I
2	Stanciu Albert	II	100 - Loc I
3	Hapa Nicol	II	95,00 - Loc II
4	Ignat Gabriel	II	95,00 - Loc II
5	Caragea Bogdan Aurelian	II	90,00 - Mențiune
6	Cazacu Bogdan	II	90,00 - Mențiune
7	Cătană Anisia	II	90,00 - Mențiune
8	Jantea Mihai Eduard	II	90,00 - Mențiune
9	Negoită Rareș	II	90,00 - Mențiune
10	Nițoiu-Rușă Robert	II	90,00 - Mențiune
11	Selim Elin	II	90,00 - Mențiune
12	Voicu Ștefan	II	90,00 - Mențiune

Nr. crt.	Numele și prenumele elevului	Clasa	Punctaj obținut
1	Botezatu Isabela	III	95,00 - LOC II
2	Carp Samuel	III	95,00 - LOC II
3	Manea Daniela	III	95,00 - LOC II
4	Petrișor Teodora	III	95,00 - LOC II
5	Baban David	III	90,00 - Mențiune
6	Chirea Ariana- Maria	III	90,00 - Mențiune
7	Ciocan Robert-Gabriel	III	90,00 - Mențiune
8	Iofciu Sebastian	III	90,00 - Mențiune
9	Ionică David-Dumitru	III	90,00 - Mențiune
10	Olteanu-Mihail Horațiu-Anton	III	90,00 - Mențiune
11	Postolache Jessica-Oana	III	90,00 - Mențiune
12	Staicu Patrick-Andrei	III	90,00 - Mențiune

Nr. crt.	Numele și prenumele elevului	Clasa	Punctaj obținut
1	Iamandi Andrei	IV	98,00 - LOC I
2	Damian Anastasia	IV	90,00 - Mențiune
3	Ioica Ana	IV	90,00 - Mențiune
4	Iuzeir Rahman	IV	90,00 - Mențiune
5	Leafu Matei	IV	90,00 - Mențiune
6	Roman Andreea	IV	90,00 - Mențiune
7	Stanciu Erika	IV	90,00 - Mențiune
8	Ștefan George Gabriel	IV	90,00 - Mențiune
9	Ștefănescu Alin	IV	90,00 - Mențiune

**Rezultate obținute la concursul județean
„COMORILE CONDEIULUI”
Ediția a VII-a, Etapa I - 1.02.2020**

Nr. crt.	Numele și prenumele elevului	Clasa	Premiul obținut
1	Percsi Ioana-Cristina	III B	II
2	Chioseaua Rareș-George	III A	II
3	Chirea Ariana-Maria	III A	II
4	Ioniță Iustin	III A	II
5	Staicu Patrick-Andrei	III A	II
6	Fitcal Desire	III A	III
7	Petrișor Teodora	III A	III
8	Postolache Jessica-Oana	III A	III
9	Botezatu Isabela	III B	M
10	Florescu Sebastian-Apostol-Cătălin	III A	M
11	Manea Daniela	III A	M
12	Rotar Sophia	III B	M
13	Leafu Matei	IVB	II
14	Iamandi Andrei	IVB	M
15	Ștefan George-Gabriel	IVB	M

Mulțumim doamnelor profesor pentru învățământul primar Gina Dima și Manuela Georgescu pentru centralizarea rezultatelor.

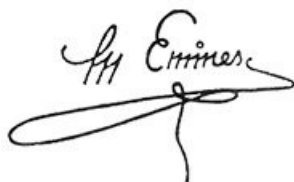
Campionul clasei a II-a B

Eminescu și infinitul

Andreea Sara Poptile
clasa a VII-a A
prof. coordonator: Alina Popa

Mihai Eminescu

Mihai Eminescu s-a născut la 15 ianuarie 1850 în Botoșani. Este al șaptelea din cei 11 copii ai lui Gheorghe și Raluca Eminovici.

Între 1862-1869 este student la Facultatea de Filozofie și Drept, dar practică și cursuri de la alte facultăți. În acești ani se împrietenește cu Ioan Slavici și Veronica Micle, care îl va inspira în viitoarele sale creații literare.

Debutează în 1866, la moartea profesorului său de limbă română, cu poezia „La mormântul lui Aron Pumnul”. Prima operă publicată a fost poezia „De-aș avea” în revista „Familia”, unde autorul revistei, Iosif Vulcan i-a schimbat numele din Mihail Eminovici (nume cu influență slavă), pentru a fi considerat patriot și român.

Una dintre cele mai cunoscute opere și totodată cea mai complexă, este poezia „Luceafărul” care conține 98 de catrene și peste zece ani de muncă, fiind scrisă între anii 1873-1883, în Viena. Prima recenzie a fost realizată de însuși Eminescu, care scria pe marginea unui

manuscris: „Aceasta este povestea. Iar înțelesul alegoric ce i-am dat este că, dacă geniul nu cunoaște nici moarte și numele lui scapă de noaptea uitării, pe de altă parte aici pe pământ, nici e capabil de a fericii pe cineva, nici capabil de a fi fericit. El n-are moarte, dar n-are nici noroc”.

În întreaga sa carieră, Eminescu a fost poet, sufleur și copist de roluri, profesor, revizor școlar, redactor, publicist, fiind preocupat întotdeauna de obiceiurile și tradițiile românești. Dispariția lui a fost regretată de mulți colegi scriitori, emoționante fiind cuvintele lui George Călinescu: „Astfel se stinse în al optulea lustru de viață cel mai mare poet, pe care l-a ivit și-l va ivi vreodată, poate pământul românesc. Ape vor seca în albie și peste locul îngropării sale va răsări pădure sau cetate, și câte o stea va veșteji pe cer în depărtări, până când acest pământ să-și strângă toate sevele și să le ridice în țeaua subțire a altui crin de tăria parfumurilor sale”.

Visul unei flori

Andreea Matei

Clasa a VII-a B

prof. coordonator: Daniela Agafiței

Soarele își varsă lumina difuză asupra mea, scăldându-mă într-o baie de căldură. Vântul îmi mângâie ușor petalele, făcându-mă să roșesc. O dimineață perfectă. O mică buburuză urcă alert pe tulpina mea de un verde superb. Mă scutur ușor în bătaia blândă a adierii. Privesc în jur. Sute de flori și niciuna nu e mai presus decât mine. Nu ar putea egala frumusețea și delicatetea mea. Ce petale fine! Ce parfum duios! Ce culori intense!

Suratele mele își încep ziua vorbind despre mărunțișuri. „Ai văzut ce bujor a răsărit la marginea pădurii?”, „Cum să asortezi galbenul cu roșul?” Însă discuția ia amploare când ajunge la un subiect care, odată atins, creează mare forfotă: fata minunată cu ochii albaștri, ce poartă un nume de zeiță, aproape la fel de minunată ca mine. Aproape. Nimic nu se compara cu gingășia unei flori, dar Freya e mai aproape decât oricine. Mișcările ei grațioase, zâmbetul ei dulce, părul care îi curge auriu pe umeri. Nu poți să nu te îndrăgostești de ea. Toate o îndrăgim, deși unele

dintre noi sunt geloase pe frumusețea-i ruptă din Eden. Reușește să completeze perfect peisajul fără cusur al câmpului stropit de culoare.

Iat-o! Se apropie în pași de dans de noi. Fredonează ceva menit parcă doar urechilor zeilor. A sosit momentul! Ne atinge ușor cu vârful degetelor ei delicate petalele noastre fine. Se gândește pe cine va lua azi în călătoria unei noi zile. Toate avem în gând același lucru: „Alege-mă pe mine!” Imi aranjez frunzele, mă scutur de roua dimineții, așteptând să mă observe. Nici nu are cum să nu o facă. Deși suntem conștiente că, odată rupte de locul nostru natal, viața noastră e pe sfârșite, considerăm ca fiind o onoare și o oportunitate unică. Aproape că toată existența noastră se rezumă la acest moment.

Atunci simt ceva ce mă rupe de realitate. Este ea! Bucuria îmi inundă sufletul. Mi-am câștigat locul printre „alese”. Simt cum viața se scurge din mine în mâinile ei reci. Sunt vrednică!

Curcubeul vieții

Evamaria Neagu

Clasa a VII-a B

prof. coordonator: Daniela Agafiței

Sorina Manu Moscu, V A

Culorile sunt viața lumii. Sunt cele ce colorează spațiul și cele care îmbrățișează fiecare lucru cu câte o nuanță vie.

Viața fără culori este ca trandafirul fără petalele sale însângerate, ca pasărea fără aripile grațioase. Oare ne-am dat seama vreodată de frumusețea acestor culori și cum ne schimbă viața? Lăcrămioara cu albul său de marmură, frunza cu verdele de smarald, culori atât de

obișnuite, dar atât de speciale. Cerul deasupra tuturor tronează întreg pământul cu albastrul său de safir. Iar când negura nopții se așază, soarele îi face loc lunii argintii ce sclipește alături de stelele ca lacrimile unei zeițe pe negrul abis. Fiecare culoare are rolul ei, așa cum fiecare culoare ne definește pe noi și ce simțim.

Acest curcubeu continuu mereu va dăinui în această lume colorată.

Iarna

Andrei Iustin Cuneșteanu

Clasa a II-a B

prof. coordonator: Marioara Dragomir

Fulgii mari, pufoși de nea
Plutesc ușor pe strada mea.
Aștept nerăbdător steluțe,
Pe ferestre, panseluțe!

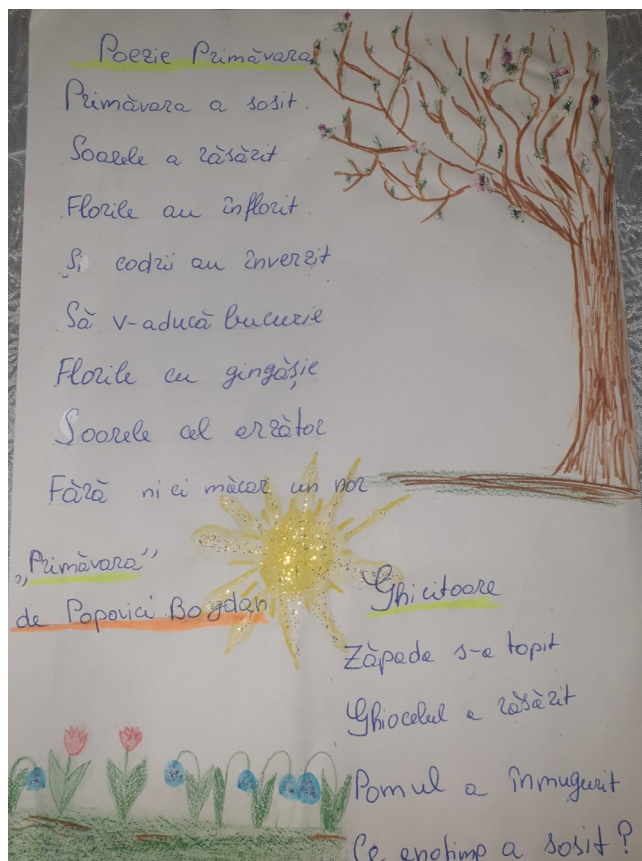
Iarna e frumoasă,
Dar e friguroasă.
Mânuțele ne-ngheață
Și-avem bujori pe față.

Primăvara

Bogdan Popovici

Clasa a VII-a B

prof. coordonator: Daniela Agafiței

Primăvara a sosit,
Soarele a răsărit,
Florile au înflorit
Și codrii au înverzit
Să v-aducă bucurie
Florile cu gingășie,
Soarele cel arzător
Fără nici măcar un nor.

Ghicitoare

Zăpada s-a topit,
Ghiocelul a răsărit,
Pomul a înmugurit,
Ce anotimp a sosit?

Căsuța din copacul magic

Robin Militaru

clasa a V-a B

prof. coordonator: Alina Popa

Cu mult timp în urmă, într-o pădure, trăiau multe creaturi magice: elfi, spiriduși, pitici și zâne. Aceste ființe minunate locuiau fericite în inima pădurii, într-o casă dintr-un copac fermecat. De-a lungul trunchiului acestui copac bătrân și falnic urca o scăriță încântătoare, ce ducea la ușa căsuței. Scărița era împodobită cu ghirlande de mure și zmeură, spre încântarea elfilor și a spiridușilor.

Căsuța era foarte specială, frumoasă și primitoare. În interior erau amenajate pătuțuri supraetajate în care dormeau elfii și piticii. Peretii erau acoperiți cu mușchi și floricele multicolore. Pătuțurile, scăunelele și măsuțele

erau pictate de către zâne cu imagini vesele și colorate ca puntea unui curcubeu.

Ferestrele căsuței erau acoperite cu perdelețe de iederă verde și floricele albe. Printre acestea pătrundeau razele soarelui și creau o lumină de basm. Noaptea, căsuța era luminată de felinare discrete și peste tot în jur zburau licurici sclipitori.

Căsuța avea în mijloc o masă rotundă înconjurată de scăunele. Aici se așezau la povești locuitorii săi. De multe ori, din interior răzbăteau voci însoțite de clinchet de clopoței și voioșie. Erau semnele fericirii celor ce trăiau în căsuța din copacul magic.

Adriana Dan, V B

Eu și prietena mea ne plimbam în pădure și ne-am oprit la un picnic. Când am pus coșul pe pătură și l-am deschis, o veveriță roșcată cu o steluță galbenă pe lăbuță a luat gemul și a fugit. Noi am încercat să o urmărim, dar în final ne-am rătăcit. Mergeam încontinuu în cerc.

După ceva timp, copacii își mișcau crengile subțiri fără încetare. Peste câteva minute îmi vine ceva în gând, despre ce făceau de fapt copacii, dar nu eram sigură dacă era ceea ce credeam eu. M-am apropiat de copaci și am pus mâinile pe ei. Dintr-o dată aud: „Mergeți în față!” Mă uit în jur, însă nu era nimeni în afară de prietena mea. Mi-am dat seama că, de fapt, atunci când pun mâinile pe copaci, ei vorbesc și că ei ne ajută.

Am urmat sfaturile copacilor și am ajuns

în fața unui arbore imens cu uși, ferestre și felinare. Pe ușă era o steluță galbenă pictată. Eu bat la ușă, ușa se deschide încet, dar nu de tot și o voce subțire spune:

- Mă vei cunoaște atunci când îmi vei spune ce semnifică steluța de pe ușă.

Stau și mă gândesc și cred că mi-am dat seama, așa că am spus:

- Steluța este simbolul vostru. Toată lumea care face parte din echipa voastră o are.

Ușa se deschide și o fată blondă, cu ochii verzi, îmi spune că am dat răspunsul corect. Ea ne zice că numele ei este Flora și că acel copac este o casă unde se întâlnește echipa lor, împreună cu animalele lor de companie, pentru a inventa lucruri neinventate încă.

Flora ne întrebă dacă vrem și noi să

Echipa Natura

Adriana Dan

clasa a V-a B

prof. coordonator: Alina Popa

facem parte din echipă. Noi aprobăm. Ea ne dă niște steluțe galbene și apoi ne arată ce au inventat: o ciocolată invizibilă (ca să o mănânci în timpul orelor la școală), o brățară (dacă îi spui o anumită literă, se va deschide și acolo vor fi trei bile pe care ai voie să le folosești doar în timpul testelor la școală - ele îți vor completa răspunsurile), o minge (care te va face să dai două goluri consecutiv) și în final un stilou (este pentru profesori, ca să îți pună cinci de zece în

catalog, fără să își dea seama când folosești stiloul).

După aceea, Flora ne prezintă membrii echipei lor, numite *Natura*.

Facem cunoștință cu ei, apoi Flora trimite veverița să ne conducă acasă și să ne dea gemul înapoi.

De atunci, în fiecare zi mergem acolo cu animalele noastre: eu cu Pako, papagalul meu, iar prietena mea cu Romeo, papagalul ei.

Eroina și monstrul cu două capete

Larisa Părăianu
clasa a V-a B

prof. coordonator: Alina Popa

Într-o zi eram la stația de supereroi împreună cu tovarășa mea, Unicornul Lucy. Deodată se aude alarma asurzitoare. Vocea pe care o auzim de fiecare dată când se întâmplă ceva rău ne spune că un monstru mare cât un zgârie-nori, cu două capete și cinci ochi, atacă orașul.

Ne punem costumele strălucitoare ca soarele și plecăm. Clădirile erau în flăcări, iar oamenii disperati. Îi spun lui Lucy să îi calmeze și să îi ducă la loc sigur. Monstrul distrugea totul în calea lui.

Trag în el cu cel mai puternic laser pe care îl am, dar în zadar. Din fericire, Supergirl și Batman vin în zbor ca săgețile. Ei au inele speciale de foc, iar eu am de gheață. Ne folosim toți trei inelele cu o piatră ca de diamant. Eram ca într-un film de acțiune.

În cele din urmă, reușim cu greu să îl învingem. Când o găsesc pe Lucy, era extenuată ca o făptură care nu mai dormise de trei zile.

Când ne-am întors la stație, Superman ne aștepta cu un festin pe cinste, pe care îl meritam pe deplin.

Supereroii și viața lor

Karina Rafte
clasa a V-a B

prof. coordonator: Alina Popa

Eu sunt Amber și sunt supereroina care luptă pentru dreptul la activități în școli, cum ar fi: dans, cântat, diferite sporturi, desen și pictură de toate felurile. Pe lângă materiile care sunt importante, copiii ar trebui să voteze fiecare ce vrea să practice, ca și în alte țări. În afară de asta, încerc pe cât îmi permite timpul să salvez și orașele României.

Pentru a mă transforma, am o brățară cu o stea pe care apăs pentru a-mi pune costumul. Ca să mă ajute, am și accesorii ca și alți eroi. Am un yo-yo cu o ață infinită, care mă ajută să mă agăț

de clădiri, țevi etc. Când devii supererou, trebuie să știi că oamenii se bazează pe tine ca și pe un părinte care te apără de tot ce este mai rău. Este o responsabilitate foarte mare și, pe lângă asta, mai am și școală, teme și de învățat.

Ca superputere am un talisman norocos pe care îl invoc la nevoie. Toți copiii încearcă să fie ca orice idol de-al lor, dar uneori nu sunt sprijiniți de părinții lor să fie ca aceștia și să facă ce le place.

Mesajul meu pentru voi este să încercăm să ne îndeplinim visurile, oricât de greu ar fi.

Mama, ființa cea mai dragă mie

Irina Tania Mihail

Clasa a V-a A

prof. coordonator: Daniela Agafiței

Ne luăm la revedere de la luna februarie. Se apropie 8 Martie, ziua femeii, ziua tuturor mamelor.

Nimeni nu și-a uitat mama, fiindcă ea ne-a dat viață, ne-a crescut, ne iubește din tot sufletul ei și ne-a învățat să vorbim cu glasul ei limpede și duios.

Mama este de statură mijlocie, părul ei este ca și grâul copt. Gura cu buzele strânse exprimă hotărârea ei în tot ce face. Fața ei este luminoasă ca și soarele strălucitor, fără urmă de încruntare, iar

ochii ei dezvoltă bunătate și dragoste. Privirea ei caldă, mângâietoare și plină de multă iubire.

Mama mea este cea mai bună, mă iubește și întotdeauna mi-a îndeplinit toate dorințele pe care mi le-am dorit. Când vine acasă tot pustiul din casă se transformă în multă bucurie. Eu o iubesc mult pe mama mea și îmi doresc să o bucur de notele mele bune de la școală și să o bucur și cu ascultarea mea.

Maria Vilsan, V A

Oare acest drum spre găsierea adevăratului tău chiar există? Un drum inițiativ, o cale de cunoaștere pentru a ne regăsi?

Desigur că există. Noi ne alegem calea și luăm decizii în viața noastră, uneori bune, uneori rele, dar dacă nu am lua decizii rele, am mai fi oameni? Această călătorie interioară ce se desfășoară în sufletul nostru este din cauza dorinței de cunoaștere pentru fiecare dintre noi. Unii oameni nu o găsesc, deoarece disperarea pentru cunoașterea lor i-a orbit din a se bucura de viață. Noi căutăm fericirea cu tot ce avem, dar cu cât o căutăm mai mult, cu atât se depărtează de noi.

Ne petrecem fiecare secundă gândind că ne aduce mai aproape de sfârșit, uitând să o savurăm cu adevărat. Fericirea nu este un sentiment permanent. Nimeni nu poate fi fericit la nesfârșit. Noi trebuie să găsim fericirea în lucrurile mici ca petalele unei flori, asfințitul și

Călătorie spre centrul sufletului

Evamaria Neagu

Clasa a VII-a B

prof. coordonator: Daniela Agafiței

cum coboară soarele parcă scufundându-se în mare sau ciripitul unei păsări. Fericirea nu se găsește în obiecte și dacă credem asta, căutarea noastră nu se va sfârși niciodată. Lucrurile noi pe care le încercăm, călătoritul sau doar căldura unei zi însorite ne vor ajuta în a descoperi cine suntem cu adevărat. Mereu vom găsi ceva nou despre noi.

Basmelor, aceste povești nemuritoare, ne arată cum eroii trec prin tot felul de aventuri pentru a se găsi pe sine. Noi suntem doar versiunea mai realistă a acestor povești. Avem unde găsi fericirea, dar trebuie să ne deschidem ochii ca să o vedem. Acest drum inițiativ este imprevizibil și plin de surprize, dar asta face viața așa frumoasă. Nu trebuie să știi tot drumul până la destinație. Cu fiecare pas vei ști care este următorul.

Viața este o artă, iar noi suntem artiștii. De noi depinde ce culori ne alegem.

Puterile unui supererou

Robin Militaru

clasa a V-a B

prof. coordonator: Alina Popa

Eram supererou și aveam atât de multe superputeri, încât nici eu nu le mai puteam număra. Preferatele mele erau puterea de a zbura - cu siguranță că voi nu puteți face asta - și superviteza. Cu puterea aceasta, alergam mai rapid decât o panteră și prindeam toți hoții din oraș. Toată lumea mă aplauda imediat cum apăream undeva. În asemenea momente, eram mai fericit decât iepurașul meu când îi dădeam morcovi.

De asemenea, respiram și pe sub apă, dar această superputere o foloseam mai mult pentru amuzamentul meu. Totuși, m-am luptat într-o zi cu un crevete, pentru că s-a uitat ciudat la pelerina mea. M-am

luptat cu el până când am decis că merită totuși să scape cu viață.

Datorită supervitezei, când veneam de la școală, terminam toate temele într-un minut, apoi îmi puneam pelerina magică și deveneam invizibil. Precis aceasta era o idee originală. Dădeam apoi fuga prin oraș și rezolvam toate problemele.

Am uitat să vă spun, dar eu puteam și să citesc gândurile răufăcătorilor, astfel încât nimeni nu îmi putea sta în cale.

Alergam ca gândul, zburam ca un vultur, înotam ca un delfin și eram aplaudat ca un adevărat supererou. A fost un vis atât de frumos... nu-i așa?

Alin Pița, clasa a V-a B

Sunt un erou

Selen Accoium

clasa a V-a B

prof. coordonator: Alina Popa

Eu sunt un erou ca și cei din filmele de acțiune de la televizor. Am un costum roșu ca focul. Mă lupt cu oameni răi, care sunt precum fiarele sălbatice: fără conștiință, împinși de porniri instinctive, fără remușcări.

Misiunea mea este să

prind răufăcători. Am superputeri, precum cea de a zbura ca o pasăre și cea de a mă face invizibilă precum aerul.

Odată am învins o bandă de hoți care voiau să jefuiască un bancomat. Eram pe acoperișul unui zgârie-nori, iar

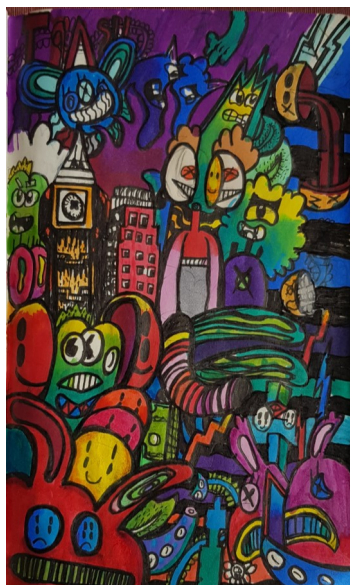
de acolo am zburat direct în mijlocul lor. După ce m-am luptat cu ei și i-am învins, i-am legat pe toți și am sunat la poliție pentru a fi băgați la închisoare.

Dar aceasta este doar una dintre multele mele misiuni de a salva lumea.

Incendiul

Otilia Popovici
clasa a V-a B

prof. coordonator: Alina Popa

Alin Pița, clasa a V-a B

Deodată fumul dens și negru ca smoala topită într-un furnal apăru pe cerul cristalin. Avusese loc un incendiu la fabrica de ciocolată a domnului Willy Wonka. Sigur omuleții Oompa Loompa au uitat ceva în priză sau au lăsat vreo prăjitură prea mult în cuptor.

Țipete și alarme de incendiu îmi răsunau în urechi. Toată lumea striga: *Foc! Foc! Foc! Ajutor! Foc!*

Fiind un supererou, trebuia să fac ceva. Îmi luasem pelerina roz cu sclipici, îmi pusesem masca cu paiete pe față și o zbughisem afară din sediul supereroilor. Străluceam ca o stea, cu costumul sclipitor ca soarele pus pe mine.

Am ajuns la fabrică. Clădirea gri ca cenușa se vedea slab prin fumul puternic. Am intrat

înăuntru, unde erau foarte mulți omuleți Oompa Loompa, dar i-am evacuat pe toți. Eram mândră că reușisem asta, însă simțeam că am uitat ceva, mai precis pe cineva!

Pe Willy Wonka! Era încă înăuntru, în fabrică. Am intrat repede și m-am uitat peste tot, dar nu l-am văzut. În sfârșit, iată-l! Era sub un copac cu mere caramelizate, se ferea de bucățile de zahăr care cădeau de pe tavanul înalt ca un munte. L-am scos afară, iar de aici au preluat cazul pompierii, care apăruseră repede ca vântul în fața porții de metal dinaintea clădirii.

În mirosul de fum se simțea și cel de zahăr topit, dar nu conta asta, deoarece toată lumea aplauda și spunea:

- Mulțumim, Otilia!

Ziua mea de glorie

Elena Valentina Doga

clasa a V-a B

prof. coordonator: Alina Popa

Nu credeam că voi reuși, dar am făcut-o, spre mirarea tuturor.

Se adunaseră mai mulți în jurul meu, și cei mici de la clasa I care se îndreptau cu părinții lor spre casă, și câțiva de la gimnaziu, care veniseră mai devreme la școală.

Țineam în brațe un pisoi ca un ghem scămoșat de lână. Tremura și se zbătea precum un leu prins pentru prima dată în cușcă.

- De unde a apărut pisicuțul ăsta? a întrebat o bunică.

Copiii i-au spus bunicii cum m-am târât sub o mașină parcată, ca un mecanic auto,

scotând pisoii care se adăpostise de frig. Nimeni nu a observat haina mea murdară de noroi, toți priveau la pisoi ca la o a opta minune a lumii.

Mă simțeam mândră că am izbutit să scot pisicuța și mă gândeam cum o voi duce acasă. Încă tremura ca varga, deși se simțea în siguranță în brațele mele. L-am mângâiat. Ochișorii îi sticleau ca niște mărgeluțe de sticlă.

Am dus pisoii acasă, iar în ziua aceea am descoperit ce sentiment plăcut te cuprinde când știi că ai făcut o faptă bună.

Măreția munților

Antonia Ferencz

Clasa a V-a A

prof. coordonator: Daniela Agafiței

Antonia Ferencz, V A

În sfârșit a sosit mult așteptata vacanță de vară. Ca în fiecare an am mers împreună cu familia mea în împărăția munților, la bunici.

Când am ajuns la căsuța de la poalele munților, totul parcă ne zâmbea. Râul nu mai era așa de învolburat, iar vântul se mai domolise. Dimineața era măreață. Roua avea înfățișarea unor mărgăritare care așteptau o rază de soare pentru a se transforma în diamante strălucitoare. La răsărit se ivea geana de aur a unui soare tânăr care într-o clipă șterse nemăsurata depărtare, umbra de pe fruntea munților neguroși.

La poalele munților, un pârau limpede

strălucea în lumina soarelui. Nu se auzea nimic, niciun sunet, niciun muget al cerbului nu deranja încă somnul pădurii. Priveliștea era cu peisaje superbe, de parcă mâinile noastre ar fi luat paleta de culori și ar fi pictat-o cu plăcere și mândrie. În fața orizontului era închis în cele din urmă ramurile semeților munți de piatră cenușie, care se întindeau ca o fâșie de fum plumburiu pe zarea cerului. Era atât de răpitoare priveliștea, încât ai fi zis ca natura îți pune o salbă de smaralde sub ochi.

Atrași de minunatul tablou, am uitat de trecerea timpului și am observat că regele luminii, aceea uriașă minge de foc, soarele, își făcea loc printre crengile copacilor. Toată natura se trezise.

Să spunem mult... în puține cuvinte!

clasa a III-a A

prof. coordonator: Gina Dima

Dacă aș fi un dragon...

...aș înlocui renii de la sania lui Moș Crăciun.

...aș ajuta copiii să coacă bezele, pentru că nu au voie cu chibrituri.

...aș convinge oamenii prin fapte că dragonii sunt buni.

...aș duce copiii la școală și aș reduce poluarea aerului în acest fel.

...aș fi un animal de companie credincios.

Iarna a întârziat fiindcă...

...n-a vrut să deranjeze.

...a fost în concediu medical.

...s-a oprit să-și facă manichiura pentru prima dată.

...a fost să prindă reducerile de la Sephora.

...a intrat în depresie că au făcut caii grevă.

...dragonii au activat o rază de soare, din distracție.

Crăciunul în inimă de copil

Ionuț Avriganu
clasa a VIII-a A

prof. coordonator: Carmen Tănase

Mai sunt câteva săptămâni și sărbătorim Crăciunul, ca în fiecare an.

Parcă aud deja clinchetul de zurgălăi și simt deja mirosul de cozonac pe care mama îl face în fiecare an și abia aștept să stau lângă mama și fratele meu în bucătărie, să particip la framântatul cozonacului și coptul prăjiturilor.

În fiecare an mergem cu mama la colindat și în fiecare an umplem mașina cu copii. E atât de minunat să cântăm și să fim serviți cu fructe și prăjituri în casele oamenilor! E perioada din an când ne reamintim să fim mai buni, când spiritul Crăciunului ne învăluie și când ne reamintim de bunicii plecați de lângă noi și de copiii care așteptau cu bucurie această Sărbătoare Sfântă.

Și bucuria nu se termină aici. Când venim de la colindat, cu toți prietenii, mama ne servește cu prăjiturile și cozonacul preparat de noi, iar tata ne dă cea mai frumoasă lecție despre **Bucuria Crăciunului: Goana după cadouri**. Găsim în pom câte o poezie scurtă și haioasă despre fiecare, în care primim indicii despre unde ar putea fi ascuns cadoul nostru. Și abia acum începe surpriza: alergăm prin toată casa și prin toată curtea să ne căutăm cadoul.

Găsim noi și noi indicii care ne trimit în alte locuri din casă, unde descoperim noi surprize și noi catrene făcute special pentru noi și care laudă sau satirizează comportamentul nostru de peste an. Ne bucurăm, ne veselim, ne asumăm critica sau lauda din versuri și în final ne alegem cu cele mai frumoase și de suflet cadouri: albume cu pozele noastre de peste an, cadouri haioase, hăinuțe pe care ni le-am dorit (doar dacă le merităm) și cadoul pentru toată familia.

Nu uităm să fim darnici nici cu cei mai puțin norocoși ca noi, deși părerea mea este că ei se bucură mai mult în sufletul lor, decât noi, atunci când primesc daruri. Noi învățăm să ne bucurăm dăruind.

Anul acesta îmi doresc să petrec Crăciunul cu familia mea și cu cei 6 frați, care din păcate au rămas fără ambii părinți și sunt doar cu bunica lor.

Doresc să păstrez în suflet, pentru toată viața, mirosul de cozonac, versurile compuse de tatăl meu pentru fiecare dintre noi și fericirea de pe chipul celor cărora, eu din sufletul meu de copil, le-am dăruit ceva.

Aș vrea să pot să fac și eu pentru copiii mei un Crăciun la fel de frumos ca al meu.

Rafael Ștefan Munteanu, VIII A

Cling! Cling!

Călin-Petru Țuțuianu

Clasa a V-a A

prof. coordonator: Carmen Tănase

Cling! Cling! Se aude în zare,
Pe mine mă înconjoară gânduri amare.
Vine ceva pe neașteptate,
Un extemporal la mate.

E forfotă mare în clasă
Toți copiii stau la masă.
Și toți între ei discută
Ei zic: "O să fie o zi plăcută!"

Deodată clasa a amuțit,
Profesorul de mate a venit.
El spune: "Puneți caietele deoparte,
Avem extemporal la mate!"

Să descriu, puteam să-ncerc,
Dar înghițeam mereu în sec.
Câțiva copii de-abia vorbeau
Unii chiar mai și plângeau.

Dar uitați, o veste bună!
Notele au venit după o lună.
Și o spun pe-o tonalitate,
Toți au luat zece în totalitate!

Crăciunul în ochii de copil

Anastasia Berdilă

Clasa a III-a A

prof. coordonator: Carmen Tănase

A sosit Crăciunul. Mama scoate fursecurile proaspete și calde din cuptorul încins. Eu pregătesc un pahar de lapte pentru prietenul nostru burtos, iar sora mea mai mică ia un morcov pentru Rudolf. Tata și cu mine punem bradul cel mare și mândru. Mama face pregătirile: se duce, cumpără, ia, cară și câte și mai câte. Noi, copiii, ne culcăm la ora 8:00, nerăbdători să vină Moș Crăciun.

Dimineața, când mă trezesc, văd toate cadourile și abia aștept să le deschid. Dar mama spune:

- Eu îl deschid prima pe al meu!

Când ajungem la mine, primesc cel mai tare cadou!

Aș vrea mereu să fiu copil!

O stradă prețioasă

Adriana Dan

clasa a V-a B

prof. coordonator: Alina Popa

Maria Ștefancu, clasa a V-a A

Fiecare dintre noi are un loc aparte, un loc minunat de care ne leagă amintiri dragi. Pentru mine, acel loc este strada mea.

De pe strada mea pot vedea marea spumoasă și pescăruși care se înalță spre cer. Eu stau aproape de școală și pot observa dimineața oamenii grăbiți spre muncă sau spre școală. Pe această stradă, verile sunt aglomerate, deoarece aici e marea și vin mulți turiști să o viziteze. Iarna sunt așezate decorațiunile de Crăciun peste tot, mai ales la grădiniță.

De fiecare dată la sfârșit de săptămână mă plimb după-amiaza pe strada

mea și văd o floare galbenă care, după părerea mea, se integrează perfect în decorul străzii mele.

Străduța mea a fost reabilitată și transformată în stradă cu sens unic, fiind mai frumoasă și mai spațioasă ca înainte.

În serile de vară stau cu prietenii la o înghețată și povestim întâmplări amuzante. Mai sunt ocazii când chiar ne întâlnim aproape toată clasa.

Sper ca strada mea să fie în continuare o stradă prețioasă, ordonată, cu vegetație și plină de strălucire.

Lumea dulciurilor

Karina Rafte

clasa a V-a B

prof. coordonator: Alina Popa

Când am ajuns pentru prima oară în această lume în care aproape orice copil își dorește să ajungă, nu credeam că există cu adevărat. M-am împrietenit imediat cu un unicorn pe nume Rainbow, care a început să îmi arate acest ținut incredibil, care se mai numea și Câmpia Dulce.

Râurile erau cu vanilie, ciocolată și căpșuni. Pământul era făcut din înghețată, iar copacii din acadele, norii din beza și fântânile din sirop de arțar.

Să nu credeți că în această lume nu existau școli! Școlile erau făcute din vată de zahăr, scaunele erau niște căpșuni cu ciocolată, iar tabla era din jeleu de cireșe.

Deși era o lume dulce, erau acolo și alimente sărate și picante. M-a uimit faptul că oamenii de acolo vorbeau tot limba română. De aceea, mi-a fost destul de ușor să îmi fac prieteni și îmi plăcea foarte mult.

Într-o dimineață, am descoperit că toate făpturile erau speriate, iar eu nu știam ce se întâmplă,

Andreea Matei, clasa a VII-a B
prof. coordonator: Ionela Aparaschivei

până când mi-a explicat Rainbow totul. Era vorba despre regina Întinericului, care voia să cucerească Câmpia Dulce, deoarece locuitorii acestei lumi erau foarte apreciați pentru ceea ce au reușit să realizeze în țara lor.

Supușii reginei se îndreptau către Câmpia Dulce, înarmați cu sărățele și ardei iute. Pentru a învinge soldații invadatori, locuitorii aveau niște brățări din care ieșeau raze de lumină poleite cu miere.

Înainte de a vedea cine învinge, am auzit-o pe mama zicând:

- E dimineață! Trebuie să mergi la școală. Trezește-te!

Casa din copac

Karina Rafte
clasa a V-a B

prof. coordonator: Alina Popa

Într-o sâmbătă însorită, eu cu două dintre cele mai bune prietene ne plimbam. Deodată am zărit o căsuță într-un copac și, deoarece curiozitatea nu ne lăsa să ne continuăm plimbarea, am decis să intrăm în căsuță.

Pentru a ajunge acolo, am urcat pe o scară firavă din lemn. Când am sosit în fața ușii, un pui de urs panda ne-a deschis. Acesta ne-a spus să intrăm în sufragerie și să ne așezăm. Sufrageria era mare, cu un televizor pe măsură, o masă de culoarea lemnului pe care era așezată o farfurie cu fursecuri și niște pahare în care era suc de portocale. Canapeaua și mobila erau de culoare vișinie, iar covorul de culoarea alunelor coapte. La etaj erau două dormitoare, unul cu un televizor mic și un pat de o persoană, iar altul cu un televizor mare și un pat uriaș.

Holul era spațios, cu o oglindă în capăt. Grădina din fața căsuței avea foarte multe flori: iriși, zambile, ghiocci, crini și trandafiri. Aceste flori făceau curtea să miroasă și mai mult a primăvară. Mai era, de asemenea, și un leagăn verde, pe care eu cu prietenele mele abia așteptam să îl testăm.

I-am promis ursulețului panda, neașteptatul nostru prieten, să îl vizităm în fiecare zi în căsuța lui din copac.

Otilia Popovici, clasa a V-a B

Călătorie de vis

Adara Șerban
clasa a III-a A

prof. coordonator: Gina Dima

Ștefania Putină, clasa a III-a A
prof. coordonator: Gina Dima

Un portal invadat de culoare mă îndeamnă: „Intră aici! Intră aici!” Pășesc cu teamă pe treptele curcubeu. În față mi se arată o zână cu ochi ca safirele și buze trandafirii însoțită de cinci spiriduși mititei și drăgălași.

-Nu te speria, Adara! Sunt Zâna cea Bună.

- Nu ma sperii. Eu de fel nu sunt timidă.

Un spiriduș mai îndrăzneț îmi strigă în față:

- Ești cam vorbăreață! Și apoi...ce cauți aici?

-Eu... nu caut ceva anume, am reușit să spun.

Un portal curcubeu m-a chemat.

- Off! Spiri, ți-am zis s-o anunți pe Multicolora să nu mai cheme oameni fără voia mea! spuse Zâna râzând.

Îmi pare tare rău, dar n-am mai întâlnit-o.

- Mereu găsești o scuză. Adara, ești invitata mea în Palatul Curcubeacadelelor!

- Adara! Trezește-te! Ți-am pregătit un suc de fructe, am auzit glasul mamei care m-a trezit din vis.

La bunici

Jessica Postolache
clasa a III-a A

prof. coordonator: Gina Dima

Cerul este senin. Liniște totală. Aer curat. M-am trezit în urma cocoșului. M-am spălat pe față și pe dinți pe gresia rece ca inima unui balaur. Am intrat în bucătăria în care bunica mă aștepta răbdătoare cu micul dejun, ca în fiecare dimineață de vacanță petrecută la țară.

-Sărut mâna pentru masă, mamaie!

Am luat două mere lucioase și am alergat la Nancy. Am înhămat-o și am pornit la pas pe câmpul înverzit. La întoarcere, din cer au început să cadă picături reci, delicate. Nancy a înaintat, nu s-a dat bătută. Eram epuizată. Mi-am dus căluțul în grajd și l-am răsplătit cu mărul roșu.

Am intrat în casă ademenită de miresme de vanilie, mere, scortişoară. Deliciu total! Am așipit pe patul moale. Roata viselor se opri de această dată la primul meu căluț, Nancy. Mă plimbam călare prin locurile dragi, cunoscute din satul bunicilor. Mark și Alexa, prietena mea cea mai bună ne însoțeau. Deodată, Nancy a dispărut. Nu reușeam să o mai zăresc. O capturaseră niște vânători.

M-am trezit brusc. Am alergat îngrijorată spre grajd. Nu voiam să i se întâmple ceva rău. Nancy era acolo. Am mângâiat-o și i-am dat și mărul meu. Ce bine că a fost un vis!

Întâlnire neașteptată

Dominic Radu
clasa a III-a A
prof. coordonator: Gina Dima

Am aterizat cu bimotorul. Mă uit în stânga, nimic. Mă uit în dreapta, pustiu. Descopăr în spatele meu un vulcan care erupe apă. Am sărit în șuviul de apă și am înotat cât m-au ținut puterile.

Un val puternic m-a proiectat în Țara celor O Mie de Vulcani. O știam de la Jim Năsturel. Am fost înconjurat de o mulțime de dragoni. Dintre ei s-a desprins o jumătate de dragon cu un trup firav, verde bălțat, cu cap mare, cu doi ochi rotunzi și cu o coadă de crocodil. L-am recunoscut pe Nepomuk. Tirantu și Trexi s-au năpustit asupra mea. Nepomuk m-a luat pe spatele lui și m-a condus în grotă în care își ținea puii. A ieșit să-i oprească pe cei doi inamici. A fost o luptă pe viață și pe moarte. „Nepomuk! Nepomuk!” strigau dragonii. Un gong anunță sfârșitul rundeii întâi.

Alarma m-a trezit. Era timpul să mă pregătesc de școală. Mă vor crede colegii oare că l-am întâlnit pe Nepomuk? Sau n-a fost real! Ce păcat! A fost doar un vis.

Prieteni dragi

Melissa Koseoglu
clasa a III-a A
prof. coordonator: Gina Dima

Vara trecută am fost într-o tabără de echitație. Acolo i-am întâlnit pe Mia și pe Silver. Mia era un cal blând, cu ochi ca de sticlă. Avea coamă stufoasă, împletită, pe care o purta cu mândrie pe spate. Copiii din tabără aveau grijă să fie mereu curată și îngrijită. Chiar și eu am periat-o și am țesălat-o.

Silver era un armăsar țațoș de culoare argintie, mai înalt față de Mia. I-am călărit pe amândoi și chiar am învățat să fac elemente de gimnastică pe ei.

Îmi este dor nespuse de ei, dar știu că sunt fericiți acolo. Mulți copii se bucură de compania lor și îi răsplătesc cu multă dragoste.

Aș putea să strâng bănuți ca să-i vizitez. Îmi doresc mult de tot să am un căluț al meu și, de ce nu, chiar o herghelie.

Nils îl salvează pe Apolodor

Adara Șerban
clasa a III-a A
prof. coordonator: Gina Dima

Apolodor a aterizat forțat pe un ghețar sticlos cât un răcitor. Se uită în jur: o întindere nesfârșită de apă. Doar nori pufoși se plimbau pe cerul senin. În liniștea deplină, pinguinul încearcă o melodie învățată la cor.

Deodată zărește în văzduh un punct negru care tot crește. Un fâlfâit ușor de aripi și gâscanul se oprește lângă Apolodor. Un băiat sprinten coboară dintre penele lucioase.

- Nils, ce vânt te aduce în această pustietate?
 - Am primit un apel de urgență. Unde dorești să te ducem?

- Nils, doar tu mă poți conduce la frații mei din Labrador. Până aici am zburat cu un bimotor, dar am fost cam neastâmpărat și am aterizat forțat.

- Hai să pornim! și urcară amândoi pe spinarea lui Martin.

Pe drum, Apolodor, cu vocea lui de tenor, l-a învățat pe Nils un cântecel. Cei doi prieteni au ajuns curând în Labrador. Aici, Nils a petrecut un ceas cu Apolodor și frații săi. S-au distrat pe cinste!

Alin Pița, clasa a V-a B

O altă poveste cu supereroi

Ștefan Apostol
clasa a V-a B
prof. coordonator: Alina Popa

Sunt Anthony Stark, însă prefer să îmi spuneți Iron Man.

Ei bine, o caracterizare bună a mea ar începe așa: miliardar, filantrop și, nu în ultimul rând, geniu. Da, așa este. Sunt un adevărat geniu și nu mă feresc să o afirm.

Tocmai această latură a mea m-a ajutat să creez celebrul meu costum. Acest costum este în realitate o armură din fier, cât se poate

de sofisticată, puternică și cu dotări de care nu dispune nicio armată din lume.

Am ajuns să creez această armură când am fost capturat de o grupare malefică, iar ei mi-au distrus la propriu inima.

Acesta a fost motivul pentru care nu am mai suportat să fiu un simplu om și am vrut să devin un supererou cu superputeri!

Prietenia în două părți

Karina Rafta
clasa a V-a B
prof. coordonator: Alina Popa

Sofia este elevă în clasa a V-a. Este o fată foarte drăguță, săritoare și educată. La școală stă cu Eva și Andra. Ele sunt prietene de la grădiniță, iar toată școala știe acest lucru. După ce își face temele, Sofia își petrece timpul cu două vecine și prietene din blocul ei, Clarissa și Nicole.

Sofia și-a dorit mereu să aibă două cele mai bune prietene, dar nu știa pe cine să aleagă: Eva și Andra pe de o parte sau Clarissa și Nicole pe de altă parte. Fetele erau foarte diferite, dar aveau și o pasiune comună, dansul. Sofia a fost foarte încântată atunci când a aflat că va merge să privească un concurs de dans împreună cu două prietene. Ea era indecisă și nu știa pe cine să ia cu ea. Îi era frică să nu le supere pe cele două care nu vor veni cu ea. Așa că s-a gândit că, dacă două nu vor afla, nu se vor supăra pe ea.

Până la urmă, a hotărât să le ia pe Clarissa și Nicole, pentru că, fiind în aceeași clasă cu

Eva și Andra, făceau oricum o mulțime de activități la școală împreună. Nu s-a gândit nicio clipă că s-ar putea întâlni cu fetele acolo. Ei bine, chiar asta s-a întâmplat. Andra și Eva se uitau dezamăgite la Sofia, dar cu Nicole și Clarissa nu aveau nimic. Sofia nu s-a simțit tocmai în largul ei când a ajuns acasă, dar după aceea și-a dat seama că pot sta toate cinci și pot fi toate prietene.

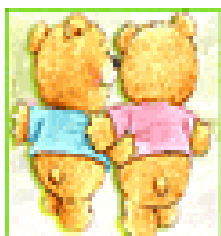
Pentru a vorbi cu fetele, le-a chemat a doua zi la ea acasă. Prietenele i-au făcut misiunea mai ușoară, pentru că se știau deja între ele. Când Sofia le-a spus ideea ei, fetelor li s-a părut grozav. Pentru a se cunoaște mai bine și pentru a sărbători, au rămas peste noapte la Sofia și au făcut o petrecere în pijamale. Iar pentru a sărbători prietenia lor, și-au făcut o trupă de dans. Ele au participat la numeroase concursuri și spectacole.

Sofia era foarte fericită că și-a dat seama că pot fi toate cinci cele mai bune prietene.

Dragobetele, sărbătoarea tinereții și a iubirii

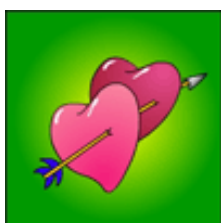
prof. Daniela Agafiței

Dragobetele era sărbătorit pe 24 februarie. Sărbătoarea de Dragobete este echivalentul românesc al sărbătorii Valentine's Day, sau ziua Sfântului Valentin, sărbătoare a iubirii. Probabil că 24 februarie însemna pentru omul arhaic începutul primăverii, ziua când natura se trezește, ursul iese din bârlog, păsările își caută cuiburi, iar omul trebuia să participe și el la bucuria naturii.

Entitate mitologică asemănătoare lui Eros sau Cupidon, Dragobetele se diferențiază de blajinitatea Sfântului Valentin din tradiția catolică, fiind un bărbat chipeș, un neastâmpărat și un năvalnic. Preluat de la vechii daci, unde Dragobetele era un pețitor și un naș al animalelor, românii au transfigurat Dragobetele în protectorul iubirii celor care se întâlnesc în ziua de Dragobete, iubire care ține tot anul, așa cum și păsările "se logodesc" în această zi.

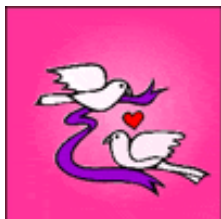

În această zi satele românești răsunau de veselia tinerilor și de zicala : *Dragobetele sărută fetele*. Sunt multe credințele populare cu referire la Dragobete. Astfel se spunea că cine participa la această sărbătoare avea să fie ferit de bolile anului, și mai ales de febră, și că Dragobetele îi ajută pe gospodari să aibă un an îmbelșugat. Îmbrăcați de sărbătoare, fetele și flăcăii se întâlneau în fața bisericii și plecau să caute prin păduri și lunci, flori de primăvară. În sudul României (Mehedinți), fetele se întorceau în sat alergând, obicei numit *zburătorit*, urmărite de câte un băiat căruia îi căzuse dragă. Dacă băiatul era iute de picior și o ajungea, iar fata îl plăcea, îl

săruta în văzul tuturor. Sărutul acesta semnifică logodna celor doi pentru un an, sau chiar pentru mai mult, Dragobetele fiind un prilej pentru comunitate pentru a afla ce nunți se mai pregătesc pentru toamnă.

Nici oamenii mai în vârstă nu stăteau degeaba, ziua Dragobetelui fiind ziua în care trebuiau să aibă grijă de toate orăntăniile din ogradă, dar și de păsările cerului. În această zi nu se sacrificau animale pentru că astfel s-ar fi stricat rostul împerecherilor. Femeile obișnuiau să atingă un bărbat din alt sat, pentru a fi drăgăstoase tot anul. Fetele mari strângeau de cu seara ultimile rămășițe de zăpadă, numită *zăpada zânelor*, iar apa topită din omăt era folosită pe parcursul anului pentru înfrumusețare și pentru diferite descânțece de dragoste.

O altă tradiție spune că Dragobetele a fost transformat într-o buruiană, numită Năvalnic, de Maica Precistă, după ce nesăbuitul a îndrăznit să îi încurce și ei cărările.

Când se serbează Dragobetele?

Pe vremuri, în preajma zilei de 1 martie, cel mai adesea pe 24 februarie, oamenii țineau sau făceau Dragobetele (Ziua Indrăgostiților, Cap de primăvară, Logodnicul Păsărilor). Probabil că luna februarie era considerată lună de primăvară, iar ziua de 24 era începutul anului agricol (uneori ziua ieșirii ursului din bârlog). Este momentul în care natura se trezește, păsările își caută cuiburi, iar oamenii, în special tinerii, intră și ei în rezonanță cu ea.

Cine este Dragobetele?

Divinitate mitologică similară lui Eros sau Cupidon, Dragobete este considerat a fi fiul Dochiei, un bărbat chipeș și iubăreț nevoie mare. Nu blând ca Sf. Valentin, ci năvalnic el era la daci zeul care, ca un "naș cosmic", oficia în cer la începutul primăverii nunta tuturor animalelor. În decursul anilor această tradiție s-a extins și la oameni. Astfel, de Dragobete, fetele și băieții se întâlnesc pentru ca iubirea lor să țină tot anul, precum a păsărilor ce se "logodesc" în această zi.

Motivația preluării obiceiului păsărilor era profundă, din moment ce păsările erau privite ca mesagere ale zeilor, cuvântul grecesc "pasăre" însemnând chiar "mesaj al cerului". Dragobete este și un zeu al buneii dispoziții, de ziua lui făcându-se petreceri (fără indecențele evenimentelor similare din zilele noastre), iar de acolo porneau de multe ori viitoarele căsnicii...

Ce tradiții sunt de Dragobete?

Înainte de vreme pretutindeni prin sate se auzea zicala: "Dragobetele sărută fetele!".

Credința populară românească spune că cei care participă la Dragobete vor fi feriți de boli tot anul. Așadar: dimineața, îmbrăcați în cele mai bune haine, tinerii se întâlneau în centrul satului sau în fața bisericii. Dacă timpul era favorabil, porneau cântând în grupuri către pădure sau prin lunci în căutarea ghiocelor și a altor plante miraculoase (folosite pentru descânțece de dragoste), dacă vremea era urâtă se adunau la unii dintre ei acasă și se țineau de jocuri și de povești.

De Dragobete se faceau logodne simbolice pentru anul următor (uneori le urmau logodnele adevărate) sau fetele și băieții făceau frații de sânge.

În pădure, în jurul focurilor aprinse, tinerii băieți și fete stăteau de vorbă. Fetele strângeau viorele și tămâioasă, pe care le păstrau la icoane, fiind folosite apoi în diverse farmece de dragoste. Prin unele locuri, exista obiceiul ca fetele mari să strângă apa din omătul netopit sau de pe florile de fragi. Această apă era păstrată cu mare grijă pentru ca avea proprietăți magice (se spunea că e "născută din

surâsul zânelor") și putea face fetele mai frumoase și mai dragastoase. Dacă nu erau omăt și fragi fetele adunau apa de ploaie (pentru spălătul părului) sau de izvor atunci când Dragobetele se ținea în luna martie.

La prânz, fetele începeau să coboare spre sat în fugă, în sudul României această goană fiind numită "zburătorit". Fiecare băiat urmărea fata care îi plăcea. Dacă flăcăul era iute de picior și fetei îi plăcea respectivul urmăritor, atunci avea loc o sărutare mai îndelungată în văzul tuturor. Sărutul era logodna ludică a celor doi, cel puțin pentru un an de zile, de multe ori astfel de logodne veneau înaintea logodnelor adevărate.

Comunitatea este foarte interesată de ce se întâmplă, deoarece încă de pe acum se poate afla la ce nunți vor merge toamna. După-amiaza are loc petrecerea, unde toată lumea, fie că este membru al unui cuplu, fie că nu, dansează, cântă, se simte bine fiindcă se spunea că tinerii care nu au petrecut de Dragobete sau cei care n-au văzut măcar o persoană de sex opus nu-și vor mai găsi pereche tot restul anului.

Femeile obișnuiau să atingă un bărbat din alt sat în ziua de Dragobete ca să fie dragăstoase tot anul și mai aveau grijă să dea mâncare bună orătăniilor din curte, păsărilor cerului, nicio vietate nefiind sacrificată la Dragobete. De multe ori, flăcăii petreceau din plin de Dragobete și prin satele vecine, ca să le meargă bine peste vară.

Pentru toți, sărbătoarea dragostei era socotită una de bun augur pentru treburile mărunte, nu și pentru cele mari. Deoarece se credea că Dragobetele îi va ajuta pe gospodari să aibă un an mai îmbelșugat decât ceilalți, în ziua de Dragobete oamenii nu munceau ca în zilele cu sărbători religioase, doar își făceau curățenie prin case. Cele care lucrau erau fetele îndrăznețe care chiar își doreau să fie "pedepsite" de Dragobete. Chiar dacă mai "pedepsea" femeile, se considera că Dragobetele ocrotea și purta noroc îndrăgostiților, tinerilor în general, putând fi socotit un veritabil Cupidon românesc.

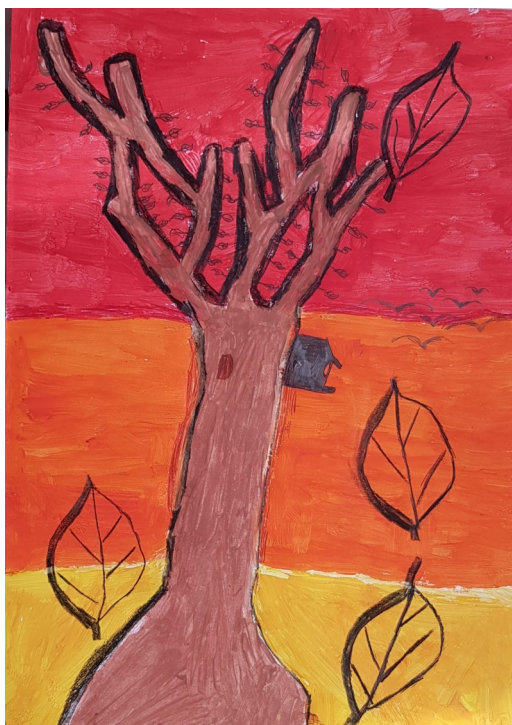

Tradiții și obiceiuri în lunile următoare

Maayan Flitman

clasa a VII-a B

prof. coordonator: Daniela Agafiței

Adrian Radu, clasa a V-a B

Tradiții și obiceiuri în luna februarie:

- 1 februarie: Sfântul Mucenic Trifon
- 2 februarie: Întâmpinarea Domnului
- 10 februarie: Sfântul Haralambie (Moșii de iarnă)
- 11 februarie: Sfântul Sfințit Mucenic Vlasie Episcopul;
- 18 februarie 2018: Lăsatul secului pentru Postul Sfințelor Paști;
- 19 februarie 2018: Începutul Postului Sfințelor Paști;
- 24 februarie: Dragobetele

Tradiții și obiceiuri în luna martie :

- 1 martie: Sântoader, Dochia, Mărțișorul, Intrarea în Zilele Babei;
- 8 martie: Ziua internațională a Femeii
- 9 martie: Mucenicii, Moartea Dochiei, ieșirea din Zilele Babei, Sâmbra Plugului, Anul Nou Agrar;
- 10 martie: Intrarea în Zilele Moșilor – Caii lui Sântoader;
- 17 martie : Alexii, Ziua Șarpelui, Ziua Peștelui;
- 25 martie : Blagovestenia (Buna-Vestire), Ziua Cucului.

Tradiții și obiceiuri în luna aprilie :

- 11 aprilie – sărbătoarea dinților;
- 12 aprilie 2019 – Intrarea Domnului în Ierusalim (Duminica Floriilor);
- 19 – 21 aprilie – Învierea Domnului (Sfintele Paști);
- 23 aprilie – Sfântul Mucenic Gheorghe.

Maayan Flitman, clasa a VII-a B
prof. coordonator: Ionela Aparaschivei

Ioan Anghelescu, clasa a VI-a A
prof. coordonator: Ionela Aparaschivei

Erou în Afganistan

Alex Vizireanu
clasa a V-a B

prof. coordonator: Alina Popa

Sursa foto: www.stripesurse.ro

Când cunoști alte țări, afli că fiecare este diferită de a ta. Am cunoscut Afganistanul prin ochii celor mari și celor mici, aflând că este o țară cu populație multiethnică formată din grupurile Pashtun, Tajik, Hazara, Urbek și alte câteva, iar majoritatea locuitorilor sunt musulmani.

Talibanii au impus un regim islamic extrem de riguros, bazat pe respectarea strictă a codului de conduită tribală paștună, dar și a Sharia, legea islamică.

Mehran este un copil care provine dintr-o familie iubitoare, cu o poveste de viață fabuloasă. M-am împrietenit cu greu cu acest copil, pentru că este o fată minunată, deși de multe ori pretinde că este băiat.

Mehran (pe numele său de băiat Mehroush) a fost deghizată în băiat pentru că în familia ei s-au născut numai fete. Este o practică des întâlnită în familiile afgane, care recurg la această tradiție numită Bacha Posh pentru ca fetele să poată lucra în stradă vânzând diferite obiecte și contribuind astfel la întreținerea familiei, dar și pentru ca ele să se poată bucura de libertățile pe care numai băieții le au acolo.

Când am aflat povestea ei, mi-am dorit și mai mult să mă împrietenesc cu ea, ca să pot să o ajut.

A fi erou în Afganistan este o realitate. Întotdeauna am fost învingător, fiind educat să fiu un luptător.

De la ea am aflat că viața fetelor afgane nu este ușoară. Ele nu au voie să meargă la școală, să iasă afară la joacă, să se plimbe, să stea cu ceilalți copii, așa cum stau băieții. Dacă li se permite totuși să meargă la școală, ele au școlile lor, aflate la marginea satului, iar acolo stau în frig, direct pe pământ, învățând puțină matematică, biologie și geografie.

Băieții sunt obligați să își lase barbă când cresc, în timp ce fetele sunt obligate să se ascundă din cap până în picioare sub așa-numita *burka*, un văl cu o deschidere în dreptul ochilor.

Aflând atâtea povești despre Mehroush și lumea sa, am ajuns să legăm o prietenie foarte frumoasă. Prin legătura specială pe care o am cu ea, m-am bucurat când am putut să îi trimit o păpușă și în ochii ei să văd bucurie.

Copiii afgani sunt speciali. Copiii afgani sunt eroi în același timp, pentru că ei învață să supraviețuiască printre atentatele talibanilor.

Prietena mea mi-a zis că eu sunt eroul ei, fiindcă o învăț atâtea lucruri la care nici nu visa și fiindcă îi arăt o lume atât de diferită de a ei.

Cu cât o cunosc mai bine, cu atât îmi doresc și mai mult să o ajut.

Toți copiii au dreptul la libertate și educație modernă.

Nevruz, sărbătoarea renașterii naturii

prof. Seit-Memet Emel

În fiecare an, pe 21 martie, popoarele lumii turcice marchează începutul primăverii. Este data la care se sărbătorește Nevruzul, o sărbătoare veche de peste 5.000 de ani. Potrivit legendei, simbolul sărbătorii se reflectă în legenda Erghenekonului.

Legenda spune că în urmă cu mii de ani, din cauza unei catastrofe naturale, oamenii au rămas închiși între zidurile unor munți înalți, care erau atât de înalți încât erau imposibil de escaladat. În fața acestei situații nu puteau face altceva decât să-și continue viața. În acest spațiu în care s-au stabilit involuntar, ei au găsit zăcăminte de cărbuni și minereuri pe care le-au prelucrat, au crescut animale, ducând astfel o viață normală. Legenda spune că tot exploatănd minereurile, peretele muntelui s-a subțiat și un lup a fost văzut ieșind. I-au luat urma lupului și mare le-a fost mirarea și bucuria că au putut să iasă și ei prin acel loc.

Acea zi a corespuns cu ziua de 21 martie, zi care în calendarul cu 12 animale al vechilor turci este considerată ziua când încep înnoirile, adică dă colțul ierbii, vremea se încălzește și totul se trezește la o nouă viață. Altfel spus, începe un an nou.

Potrivit calendarului solar persan, sărbătoarea, asimilată Învierii din spațiul

creștin, semnifică unul din evenimentele majore din calendarul astral al umanității, care relevă originea comună a popoarelor indo-europene.

Potrivit tradiției, în Dobrogea, ziua de Nevruz este inaugurată de cei mai tineri reprezentanți ai comunității care pornesc în alai, pe la casele rudelor și prietenilor, colindând și vestind „Ziua nouă, ce anunță un nou ciclu de viață al unui nou An!”. În cea de-a doua parte a zilei sunt organizate procesiuni, de către matroanele fiecărei familii, la monumentele funerare din cimitire, pentru a aduce omagii strămoșilor. Se împarte pomană și se oferă cadouri pentru atragerea bunăvoinței rudelor sau prietenilor. Apoi se obișnuiește organizarea unui banchet tradițional, celebrat în cinstea noului ciclu anual, petreceri la iarbă verde cu sacrificarea de berbeci și miei, nelipsind însă ciocnirea ouălor vopsite în varianta turco-tătară, în foi de ceapă, a căror coajă se aruncă în foc, simbol al renașterii, revelării unei noi vieți și purificare prin ardere.

Spre seară, cetele de tineri, care au petrecut la iarbă verde, aprind focuri pe dealuri, în care ard de regulă hainele vechi, gest ce semnifică, de asemenea, purificarea prin ardere și începutul unui nou ciclu.

Sponsorizarea și mass-media

prof. Cătălin Agafiței

Școala Gimnazială Nr. 3 Ciprian Porumbescu Constanța

În procesul de sponsorizare și a efectelor acesteia, mass-media intervine în calitate de intermediar inevitabil în transmiterea informației, având atât rol de filtru, cât și de amplificator.

Posibilitățile de exploatare mass-media a operațiunii de sponsorizare sportivă sunt extrem de numeroase, după cum se poate observa în continuare:

1. *Posibilități de utilizare în cadrul marketingului de aprovizionare și vânzare:*

a) Publicitate:

- publicitate pe tricouri, banderole, echipament;
- publicitate pe invitații, bilete, programe, afișe;
- folosirea unei manifestări sponsorizate în publicitatea clasică;
- sponsorizarea de prestigiu.

b) Promovarea vânzării:

- manifestări pentru clienți sau distribuitori;
- loje de onoare.

2. *Posibilități de utilizare în cadrul marketingului public:*

- manifestări pentru ziariști;
- conferințe de presă.

3. *Posibilități în marketingul intern:*

- motivarea colaboratorilor;
- încurajarea activităților sportive ale colaboratorilor.

În schimbul serviciilor sale, mass - media poate beneficia de o promisiune de publicitate comercială a sponsorului, o rubrică permanentă având legătură cu evenimentul, exclusivitatea prezentării acestuia din urmă, o prezentare sub formă de afișe, banderole, ecusoane etc. [I. Biberi, 1990].

2.3. RISCUL ÎN SPONSORIZARE

Asocierea imaginii unui sport cu cea a unei companii sau a produselor sale este unul din motivele sponsorizării în sport.

Riscul acțiunii de sponsorizare este direct

legat de modul în care sunt abordate:

1. **promovarea:** acțiunea de sponsorizare furnizează o temă pozitivă și dinamică pentru organizarea unui concurs sau pentru vânzări în toate punctele de desfacere unde sunt distribuite produsele companiei sponsor;
2. **relațiile cu clienții:** acțiunea oferă sponsorului un alibi (motiv) pentru a-și contacta clienții;
3. **relațiile cu proprii distribuitori:** sponsorizarea poate declanșa între distribuitori o emulație în captarea unei cote mai mari;
4. **relațiile cu propriul personal:** angajații sponsorului vor beneficia de acțiunea de sponsorizare și vor fi parte integrantă a acestei acțiuni.

Riscul sponsorizării este legat și de faptul că, spre deosebire de publicitate, sponsorizarea implică un grad mare de incertitudine cu privire la efectul raportului succes/eșec. Totuși, acest risc se transformă în suportul cel mai puternic în sponsorizare, în sensul că, pe măsură ce miza este mai mare, spectatorii sunt mai receptivi, mai ales față de mesajul companiei sponsor.

O altă problemă este legată de posibilitatea ca evenimentul sponsorizat să nu beneficieze de atenția publicului, în condițiile în care presa, radioul, televiziunea lansează către publicul potențial un exces de informații și mesaje publicitare.

Resursele umane implicate în acțiunea de sponsorizare dețin un rol esențial în organizarea proiectului, implementând o structură funcțională care să ofere companiei sponsor un serviciu complet. [I. Plumb, A. Androniceanu, O. Abăluță, 1999]

2.4. ÎNTOCMIREA PROIECTULUI DE SPONSORIZARE

Redactarea proiectului de sponsorizare este unul din momentele esențiale ale procesului de

căutare și contactare a sponsorilor.

Proiectul va conține, în primul rând, o descriere a operațiunii, respectiv numele și sigla operațiunii, echipei sau sportivului, obiectivul și programul complet al operațiunii, o scurtă prezentare a organizatorului, echipei sau sportivului, lista partenerilor care au fost deja contactați în operațiune sau care vor fi contactați.

Locul de desfășurare a manifestărilor sportive devine un element esențial în cointeresarea sponsorilor.

Testarea proiectului se va încheia obligatoriu cu evaluarea audienței proiectului la publicul spectator.

După redactarea, testarea și modificarea proiectului se va stabili modalitatea de angajare a companiei sponsor. Alături de precizarea clară a formei de intervenție a sponsorului, proiectul de sponsorizare trebuie să cuprindă o evaluare a costului global al proiectului, evidențiind necesarul de materiale, asistența logistică și lichiditățile bănești necesare.

Se estimează, apoi, încasările din spectacolul sportiv, contribuții personale, vânzări de afișe, reportaje privind operațiunea.

Nu trebuie neglijate nici instituții ca patronatele, ministerele sau organele de administrație locală, întrucât ele pot dispune cel puțin de o infrastructură pregătită, dacă nu de mijloace financiare considerabile. Sprijinul acestor instituții se poate manifesta prin:

- autorizația de a utiliza un local sau un teren aparținând comunității;
- scrisori de recomandare sau de susținere către potențiale companii sponsor sau către ziariști;
- sprijin logistic, prin punerea la dispoziție a unor spații, rețele și linii telefonice, personal de secretariat sau de relații cu presa, accesul la informația de natură administrativă privind potențiale companii sponsor, mass - media etc.;
- asistență specializată, prin accesul în centre și laboratoare de cercetare, asigurarea de personal de cercetare pentru realizarea unor prototipuri etc. [P. Kotler, 1997]

2.5. DOSARUL DE SPONSORIZARE

Dosarul de sponsorizare este documentul scris care atestă, într-o formă clară, obiectivul,

mijloacele, efortul și efectele unei sponsorizări. Este documentul care poate să convingă o companie să sponsorizeze un eveniment sportiv. În general, dosarul cuprinde secțiuni care descriu operațiunea, comunicarea și organizatorii proiectului.

a) **Prezentarea operațiunii** constă în precizarea următoarelor elemente:

- domeniul sportiv care urmează a fi sponsorizat;
- descrierea evenimentului;
- program precis, itinerar;
- calendar detaliat;
- lista echipamentului necesar;
- probleme speciale de securitate, asigurări, sprijin logistic obținut.

b) **Comunicarea** se referă la:

- dezvoltarea domeniului sportiv;
- estimarea cantitativă și descrierea publicului, evenimentului în comparație cu obiectivele companiei sponsor;
- mass - media care va susține acțiunea;
- suporturi de comunicare: pliante publicitare, afișaj, programe etc.;
- estimarea audienței indirecte pentru cel mai favorabil caz și pentru cel mai nefavorabil;
- posibilități de exploatare;

c) În legătură cu **coordonatorii proiectului**, se vor avea în vedere:

- prezentarea partenerilor;
- prezentarea echipei organizatorice;
- prezentarea unor operațiuni precedente ale organizatorilor.

Dosarul de sponsorizare va conține bugetul operațiunii (costuri directe și indirecte, salarii, taxe și impozite pentru personalul angajat, asigurări, cheltuieli generale etc.).

Dosarul de sponsorizare va fi însoțit obligatoriu de o scrisoare care să ofere, concis, propunerea de sponsorizare, argumentele în sprijinul acesteia, desfășurarea evenimentului, având menirea de a încuraja potențialul sponsor în studierea dosarului propriu-zis. [P. Kotler, 1997].

BIBLIOGRAFIE

BIBERI, E., *Reflecții asupra concepției de marketing în ultimul deceniu al mileniului - Marketing*, nr.1, 1990.

CURTA, I., *Interacțiunea sponsor-sponsorizat*, Ed. Polirom, București, 1998.

ENGEL, J.F., BLACKWELL, R.D., MINIARD, D.T., *Consumer Behaviour*, ed. a V-a, The Dryden Press, 1986.

HILL, E., O'SULLIVAN, T., *Marketing*, The Chartered Institute of Marketing UK, Ed. Antet, Oradea, 1997.

KOTLER, P., *Managementul marketingului*, Ed. Teora, București, 1997.

LEDOS, E., *Quell marketing pour les fédérations sportives - Revue Française du marketing*, nr. 138/ 1992.

MASLOW, A., *Motivation and personality*, Harper&Row, ed. a II a, New York, 1970.

MĂLCOMETE, P., *Dicționar de marketing*, Ed. Junimea, Iași, 1979.

MĂLCOMETE, P., *Marketing*, Ed. Academică "Gheorghe Zane", Iași, 1993.

MIHUȚ, I., POP, M., *Consumatorul și*

managementul ofertei, Ed. Dacia Cluj-Napoca, 1996.

MULLIN, J.B., HARDY, S., SUTTON, W., *Sport Marketing*, New York, 1993.

Parlamentul României, *Monitorul Oficial nr. 200* din 9 mai 2000, legea nr.69/28.04.2000.

Parlamentul României, *Monitorul Oficial*, Ordin nr. 130 din 28 martie 2006.

PLUMB, I., ANDRONICEANU, A., ABĂLUȚĂ, O., *Managementul serviciilor publice*, cap.13: Managementul organizațiilor sportive, pag. 13-20, 1999.

PRUTIANU, S., MUNTEANU, C., CALUSCHI, C., *Inteligență Marketing Plus*, Ed. Polirom, București, 1999.

STĂNCIOIU, A.F., *Dicționar de terminologie turistică*, Ed. Economică, București, 1999.

Actualitatea lui Eminescu...

prof. Daniela Agafiței

Școala Gimnazială Nr. 3 Ciprian Porumbescu Constanța

Artistul ființă duală, sfâșiată între destinul istoric și cel etern, capătă numeroase sensuri în literatură. Între arte, poezia ocupă un loc privilegiat, este un reflex al îndumnezeirii. Pentru romantici, poetul e un damnat, „trăsnit de soartă” zice Macedonski, trăiește cu dramatism nebuniei. În poemul satiric „Icoană și privaz”, Eminescu scrie despre firea poetului, care nu este decât un „năuc”. Inchis în magnifică lui strălucire și unitate refăcută, după care a tânjit cu o dureroasă și dramatică sete cât a fost pe pământ, adică în sfârșire, fragmentare și imperfecțiune, Eminescu oferă în cultura românească unul din cele mai izbitoare exemple și argumente pentru descompunerea unei creații care depășește puterea de cuprindere a minții noastre omenești. Opera sa se proiectează și îl proiectează în eternitate, ilustrând în profunzime condiția creatorului de geniu ca ființă duală plutind între cosmic și terestru, între împlinire și neîmplinire, între bucurie și tristețe, între iubire și suferință, o zbatere uriașă ce-l conduce pe artist către etern, lăsând întotdeauna mai prejos omul cu sentimentele și trăirile sale. „Geniul n-are

moarte, dar nici noroc.”

Lirica eminesciană este inundată de tematica suferinței, Eminescu este cel care a trăit toate durerile acestei lumi într-o singură inimă de om. Inima lui care s-a mistuit arzând continuu a plutit pe cele mai zbuciumate valuri ale mării, a înfruntat obstacole pentru a-și împlini destinul de geniu. Eminescu a simțit voluptatea amară a suferinței, nu doar de geniu nefericit, ci și din dragostea pe care a pictat-o cu praful auriu al razelor lunare, învăluind-o în taina șopotelor de izvoare și freamătele codrilor. Lirismul eminescian este cristalizat pe poteca sorții nefericite a omului de geniu, care trăiește în societatea meschină, superficială, incapabilă să-i înțeleagă aspirațiile către ideal. Geniul este nefericit și privat de înțelegerea celor din jur, ființă inadapabilă și răscolită de nemulțumiri la gândul unui destin efemer. Condiția omului de geniu este ghidată de o lume nefericită, împânzită în profunditatea gândurilor solitare. Chiar dacă omul de geniu nu are moarte, iar numele lui scapă de bezna uitării, aici pe pământ nici nu e capabil de a fericii pe cineva, nici capabil de a fi

fericit.

În nuvela „Sărmanul Dionis” Eminescu tratează soarta tragică a omului superior, a omului de geniu într-o societate ostilă adevăratelor valori spirituale, societatea de care încearcă să se detașeze refugiindu-se în vis. Omul eminescian este prin excelență un om tragic. Tragismul nu este decît conștiința unei ordini universale sub semnul destinului și al limitelor care se pun în calea realizării de sine a omului. Ochii ce s-au închis de sute de ani, dar sunt atât de luminoși în operele sale pline de farmec. Pleoape ce scânteiază cu căldura sufletească în fiecă scriere înscrisă pe fila vremii. Amintirea arde-n flacăra din sufletele noastre, ea ne cuprinde cu căldura poeziei geniului nemuritor, geniu nu moare, el rămâne în adierea amintirilor o stea ce arde-n bezna nopții pline de uitare. La Eminescu, Lucașul simbolizează geniu în permanentă căutare a absolutului, de astă dată tânjind după materialitatea omului comun și resemnarea în condiția sa mediocră este elocventă în atitudinea Cătălinei, care renunță la aspirația sa spre absolut în favoarea realizării pe plan uman, prin iubirea lui Cătălin. Lucașul vede această trădare și suferă de revelația propriei sale condiții, prilej cu care Eminescu critică societatea contemporană lui: „*Trăind în cercul vostru strîmt, norocul meu va trece, ci eu în lumea mea mă simt nemuritor și rece.*”

Geniul e a doua creațiune a lumii după artă. El rămâne sărac deși luminează omenirea. Condiția sa e predestinată în societate și literatură ca fiind fără noroc, însă venerat după moarte.

BIBLIOGRAFIE

- 1) Eugen Todoran – EMINESCU, Editura Minerva, București 1972.
- 2) Ioana Em. Petrescu – EMINESCU – MODELE COSMOLOGICE ȘI VIZIUNE POETICĂ, Editura Minerva, București 1972.
- 3) Jean Chevalier, Alain Gheerbrant – DICȚIONAR DE SIMBOLURI, vol I, II, III, Editura Artemis, București 1995.
- 4) George Călinescu – OPERA LUI MIHAI EMINESCU, vol II, III, IV, Editura Minerva, București 1985.
- 5) Rosa Del Conte – EMINESCU SAU DESPRE ABSOLUT, Editura Dacia, Cluj 1990. 6) George Popa – SPAȚIUL POETIC EMINESCIAN, Editura Junimea, Colecția Eminesciana, Iași 1982.
- 6) Mihai Eminescu – POEZII, Editura Minerva, București 1980.
- 7) STUDII EMINESCIENE (I. Rotaru- ÎN CĂUTAREA UNEI MITOLOGII ROMÂNEȘI), Editura Albatros, București 1971.

Legea sponsorizării

prof. Mihail-Alexandru Moldoveanu
Școala Gimnazială Nr. 3 Ciprian Porumbescu Constanța

În momentul de față, în România există aprobată Legea sponsorizării care susține agenții economice care doresc să devină sponsori, inclusiv ai sportului.

Preocupările în domeniul sponsorizării s-au materializat în constituirea „Asociației Sponsorilor Sportului din România”, organizație nonguvernamentală care are drept scop sprijinirea mișcării sportive în România.

Obiectivele asociației sunt:

a) atragerea de sponsori, coordonarea și facilitarea sponsorizării sportivilor, cluburilor și

asociațiilor sportive, a federațiilor sportive de către agenți economici, alte persoane fizice și juridice din țară și străinătate;

b) susținerea organizării de acțiuni sportive sau cultural-sportive întreprinse de Departamentul Sport din cadrul fostului Minister al Tineretului și Sportului sau de către alți factori;

c) realizarea de acțiuni publicitare în favoarea cunoașterii legislației privind sponsorizarea și acțiunile de sponsorizare, contribuții la perfecționarea actelor normative în domeniul sponsorizării;

d) organizarea de acțiuni sportive, cum sunt cele în domeniul sportului pentru toți, cursuri de inițiere sportivă;

e) sprijinirea unor sportivi, foști sportivi de performanță, aflați în situații deosebite de viață.

Asociația colaborează cu structurile din fostul Minister al Tineretului și Sportului, Ministerul Administrației și Internelor, cu alte persoane juridice române și străine care desfășoară activități similare.

Exemple de sponsorizare sportivă în România:

1) Federația Română de Gimnastică (FRG) Furnizorul oficial al Federației Internaționale de Gimnastică, firma Longines devine sponsorul FRG pentru un an, asigurând dotarea materială și serviciile de cronometraj și afișaj. În compensație, FRG înscrie numele firmei pe echipamentul echipei naționale la toate marile competiții.

Au fost realizate și sponsorizări parțiale:

- cu Agenția de Publicitate Grafitti, care a organizat Campionatele Internaționale ale României, acoperind toate cheltuielile organizatorice, contractele cu mass-media, inclusiv asigurarea transmisiei televizate a competiției;
 - cu firma MITA căreia, în schimbul sumelor necesare pentru premii și aparatură electronică, FRG i-a oferit dreptul de publicitate pe costumele de concurs.
- 2) Federația Română de Tenis de Câmp (FRT)
- Federația Internațională de Tenis, care a oferit sume importante pentru organizarea unui circuit masculin de tenis, a unui concurs feminin, precum și pentru achiziționarea unui microbuz Mercedes cu opt locuri;
 - Sponsori puternici, dar fără titlu de sponsor oficial: DUNLOP și SLAZENGER (oferă material sportiv și posibilitatea cumpărării de rachete la prețuri preferențiale), ADIDAS (materiale și echipament sportiv pentru lotul național), MERCEDES, COCA-COLA, INTERCONTINENTAL, QM (echipament de tenis și materiale sportive), ATTIGRAM (calculator, fax), SCOP(calculator asistență tehnică).
- 3) Clubul Steaua
- Clubul a beneficiat pe o perioadă de 3 ani (2002-2005) de un contract de

sponsorizare cu firma NIKE, ulterior acesta a fost prelungit pe o durată de încă 3 ani.

- Secția de hochei are drept sponsor întreprinderea ELECTROFAR S.A., care asigură suport material în bani și diferite materiale în schimbul unei contraprestații asemănătoare cu cea dedicată firmei NIKE.

- Secția de baschet este sponsorizată prin susținerea deplasărilor în străinătate de firma româno-italiană NITHOS care produce și desface în România aparatură medicală.

4) Federația Română de Atletism (FRA)

În urma unei perfecționări a sistemului de angajare a sponsorilor, FRA a reușit să atragă un sponsor puternic – firma CHAMP. Ulterior are un contract de sponsorizare cu PETROM.

5) Federația Română de Fotbal (FRF)

FRF a valorificat contracte de sponsorizare cu: VODAFONE (bani), ADIDAS (echipament sportiv), BERGENBIER și PEPSI (bani). În cazul acestei federații, cluburile sunt autonome în direcția încheierii de contracte de sponsorizare fără autorizația federației.

2.9. CLUBURILE SPORTIVE

Cluburile sportive sunt structuri sportive cu personalitate juridică, constituite în condițiile legii.

Cluburile sportive pot fi :

- persoane juridice de drept privat, structuri fără scop lucrativ sau societăți comerciale sportive pe acțiuni ;
- persoane juridice de drept public [legea educației fizice și sportului nr 69/28 aprilie 2000, art.26]

Cluburile sportive de drept privat, fără scop lucrativ, sunt persoane juridice nonprofit, constituite în condițiile legii, ca structuri mono- sau polisportive.

Cluburile sportive au regim propriu de administrare și de gestionare a bugetului și a patrimoniului, aprobat de adunările generale ale acestora, în condițiile legii.

Cluburile sportive se supun în fiecare an verificărilor financiare, potrivit legii. Pentru înstrăinarea bazelor sportive realizate pe terenuri concesionate în scopuri exclusiv sportive sau

pentru schimbarea destinației acestora este necesar acordul Ministerului Educației Cercetării și Tineretului.

Cluburile sportive dispun de bunurile aflate în proprietatea lor, pot încheia contracte de împrumut și pot elibera titluri de credit, cu condiția ca aceste acte juridice să fie încheiate pentru realizarea obiectului de activitate.

În cazul dizolvării unui club sportiv, patrimoniul său net va fi îndreptat spre realizarea unor activități sportive, Ministerul Educației Cercetării și Tineretului urmând să stabilească destinația sa concretă, la propunerea federației sportive naționale corespunzătoare.

Cluburile sportive, indiferent de forma de organizare prevăzută de prezenta lege, vor respecta prevederile specifice din normele și regulamentele federațiilor naționale și după caz, ale ligilor profesioniste din ramura de sport respectivă.[legea educației fizice și sportului nr.69/2000,art.27,28]

2.9.1..CLUBURILE SPORTIVE DE DREPT PUBLIC

Cluburile sportive de drept public, sunt persoane juridice, înființate ca instituții publice în subordinea organelor administrației de stat, și au drept obiect de activitate performanța, selecția, pregătirea și participarea la competiții interne și internaționale. Cluburile sportive de drept public mono sau polisportive se organizează și funcționează după regulamentele proprii. Acestea se bucură de drepturile conferite de lege, cu excepția implicării patrimoniale a autorității publice căreia i se subordonează.

Cluburile sportive de drept public pot primi spre administrare sau în folosință gratuită imobilele care deservește activitatea sportivă, baze și instalații sportive.

Bazele și instalațiile sportive primite spre administrare și folosință sunt considerate patrimoniu sportiv și nu își vor schimba destinația sportivă fără aprobarea Ministerului Educației Cercetării și Tineretului.[legea educației fizice și sportului nr. 69/ 2000, art. 29, 30]

2.9.2.CLUBURILE SPORTIVE DE DREPT PRIVAT

Cluburile sportive, organizate ca societăți comerciale sportive pe acțiuni, sunt cluburi sportive profesioniste. Acestea au drept obiect de activitate participarea la competiții sportive profesioniste, promovarea și dezvoltarea activităților sportive, precum și alte activități legate sau derivate din obiectul lor social.

Cluburile sportive profesioniste se organizează numai pentru o singură disciplină sportivă.Cluburilor sportive profesioniste li se aplică regimul juridic al societăților comerciale, cu particularitățile cuprinse în prezenta lege.

Pentru participarea la competițiile sportive profesioniste cluburile sportive profesioniste trebuie să se afilieze la federația sportivă națională respectivă.[legea educației fizice și sportului nr.69/2000,art.31,32]

PARTEA a II a: CONTRIBUȚII PERSONALE

3.1. MATERIAL ȘI METODĂ

Considerăm că eficiența cheltuielilor materiale privind obținerea de rezultate excepționale este mai mare la Clubul Sportiv Tomis Constanța, decât la Clubul Sportiv Școlar nr.1 Constanța, de aceea în lucrarea de față, ne propunem ca în urma unui studiu comparativ să remarcăm diferențele dintre sponsorizarea unui club de drept public și sponsorizarea unui club de drept privat, precum și bugetele de care dispun acestea pe parcursul unui an competițional. Menționăm că va trebui să facem notă distinctivă între statutul de amator și cel de profesionist al celor două cluburi.

3.1.1. SUBIECȚII

Subiecții acestui studiu sunt două echipe de handbal feminin,echipa de senioare a Clubului Sportiv Tomis Constanța și echipa de junioare 2 a Clubului Sportiv Școlar nr.1 Constanța.În continuare vom prezenta loturile celor două echipe (nume, prenume, anul nașterii și postul ocupat în echipă) astfel:

TABEL CU LOTUL ECHIPEI CS TOMIS CONSTANȚA

NR. CR	NUME	PRENUME	ANUL NAȘTERII	POSTUL ÎN ECHIPĂ
1.	AVRAM-LUPU	DOINA	1971	PORTAR
2.	BLEBEA	RALUCA	1984	INTER DREAPTA
3.	BORCAN	GEORGIANA	1982	INTER STÂNGA
4.	CAZACU	ALEXANDRA	1986	PORTAR
5.	CRĂCIUN	RAMONA	1987	INTER STÂNGA
6.	DOSPIN	ANDREEA	1985	EXTREMĂ STÂNGA
7.	DRILEA	IONELA	1982	EXTREMĂ STÂNGA
8.	DRUȚU	DIANA	1987	INTER STÂNGA
9.	DUICAN-	CRISTINA	1980	EXTREMĂ DREAPTA
10.	DURAC	ANIȘOARA	1980	PIVOT
11.	JEREBIE	DORINA	1985	EXTREMĂ DREAPTA
12.	MATEESCU	LOREDANA	1984	CENTRU
13.	PÎRÎIANU	MIHAELA	1976	CENTRU
14.	ROMBESCU	ANCA	1985	PORTAR
15.	ROȘU	LĂCRĂMIOARA	1986	CENTRU
16.	RUSU	NICOLETA	1987	EXTREMĂ STÂNGA
17.	STRUNGARU	CRISTINA	1984	PIVOT
18.	STRUNGARU	SIMONA	1985	PORTAR

BIBLIOGRAFIE:

BIBERI, E., *Reflecții asupra concepției de marketing în ultimul deceniu al mileniului*-Marketing, nr.1, 1990.

CURTA, I., *Interacțiunea sponsor-sponsorizat*, Ed. Polirom, București, 1998.

ENGEL, J.F., BLACKWELL, R.D., MINIARD, D.T., *Consumer Behaviour*, ed.a V-a, The Dryden Press, 1986.

HILL, E., O'SULLIVAN, T., *Marketing*, The Chartered Institute of Marketing UK, Ed. Antet, Oradea, 1997.

KOTLER, P., *Managementul marketingului*, Ed.

Teora, București, 1997.

LEDOS, E., *Quell marketing pour les fédérations sportives* - Revue Française du marketing, nr. 138/ 1992.

MASLOW, A., *Motivation and personality*, Harper&Row, ed. a II a, New York, 1970.

MÂLCOMETE, P., *Dicționar de marketing*, Ed. Junimea, Iași, 1979.

MÂLCOMETE, P., *Marketing*, Ed. Academică "Gheorghe Zane", Iași, 1993.

MIHUȚ, I., POP, M., *Consumatorul și managementul ofertei*, Ed. Dacia, Cluj-Napoca, 1996.

MULLIN, J.B., HARDY, S., SUTTON, W., *Sport Marketing*, New York, 1993.
Parlamentul României, *Monotorul Oficial nr.200* din 9 mai 2000, legea nr.69/28.04.2000.
Parlamentul României, *Monotorul Oficial*, Ordin nr.130 din 28 martie 2006.
PLUMB, I., ANDRONICEANU, A., ABĂLUȚĂ, O., *Managementul serviciilor publice*, cap.13: Managementul organizațiilor

sportive, pag.13-20, 1999.

PRUTIANU, S., MUNTEANU, C., CALUSCHI, C., *Inteligență Marketing Plus*, Ed. Polirom, București, 1999.

STĂNCIOIU, A.F., *Dicționar de terminologie turistică*, Ed. Economică, București, 1999.

Semnificația unor expresii celebre

prof. Gina Dima

Școala Gimnazială Nr. 3 Ciprian Porumbescu Constanța

LA CALENDELE GRECEȘTI (*ad calendas graecas salvere*) înseamnă **niciodată**. *Calendele* erau la romani prima zi a lunii, care era fixată pentru plata datoriilor. Rău-platnicii folosesc această expresie deoarece grecii nu aveau calendele. Cu același sens, poporul nostru a creat expresii ca: la paștele cailor, la Sfântu-Așteaptă....

CARPE DIEM- "Trăiește clipa" este un aforism folosit foarte des din cele mai vechi timpuri. Poetul roman Quintus Horatius a dorit să exprime dorința de-a ne bucura de viață oricând avem ocazia.

DACĂ NU VINE MUNTELE LA MAHOMED, VINE MAHOMED LA MUNTE- expresia este folosită pentru a marca

lipsa de alternative, fiind adresată, cu tentă ironică, aceluia care nu are de ales și trebuie să se supună, vrând-nevrând, unei anume stări de lucruri. Însuși Mahomed a mers la munte deoarece nu i-a reușit minunea de a aduce muntele la el.

A SE BATE CU MORILE DE VÂNT- este o expresie folosită frecvent în limba română atunci când vorbim de o luptă închipuită, o luptă inegală cu un dușman imaginar. Protagonistul romanului lui Cervantes, Don Quixote de la Mancha, pornește o luptă aprigă cu mori de vânt pe care le confundă cu uriași pe care își dorește să-i răpună.

Pleonasmul - o greșeală frecventă de exprimare în limba română

prof. Alina Popa

Școala Gimnazială Nr. 3 Ciprian Porumbescu Constanța

După Mioara Avram, pleonasmul exprimă „utilizarea unui număr mai mare de elemente de expresie decât ar fi strict necesar pentru redarea unui anumit conținut, alăturarea unor elemente care au un înțeles identic ori asemănător sau dintre care unul se cuprinde în altul.”¹ În unele situații, pleonasmul este un fapt de limbă pozitiv, consacrat prin expresii fixe idiomatice: *foc și pară, vai și amar, oale și ulcele, praf și pulbere, întuneric beznă, a-și trăi traiul, în fel și chip*.

Dorin N. Uritescu oferea următoarea definiție a conceptului de pleonasm: „Prin pleonasm, majoritatea vorbitorilor înțeleg alăturarea unui cuvânt sau a mai multor cuvinte care repetă inutil sensul exprimat de altă vocabulă, plasată anterior în șirul vorbirii.”² Dorin N. Uritescu identifică cele mai frecvente cauze ale apariției structurilor pleonastice: neatenția, graba în exprimare, scăderea exigenței când este vorba despre enunțurile proprii, dorința de a fi cât mai expliciti, intenția de a convinge, preocuparea de a da o intensitate și mai mare cuvintelor care au o notă afectivă sporită și ignoranța, „din incultură lingvistică și din semidoctism, iar în mod particular din insuficiența cunoștințelor noastre lexico-etimologice.”³

Theodor Hristea și Mioara Avram vorbesc de două tipuri de pleonasm: intolerabile, apreciate negativ, și tolerabile⁴, unele putând fi puse în evidență numai prin explicații etimologice: *a cronometra timpul* (gr. *kronos* „timp”), *caligrafie frumoasă* (gr. *kalos* „frumos”), *muncă laborioasă* (lat. *labor* „muncă”), *a avansa înainte*

(fr. *s'avancer* „a se apropia de un punct”), *a aduce aportul* (fr. *apporter* „a aduce”).

În prima categorie de pleonasm, a celor intolerabile, se încadrează multe dintre exprimările auzite la radio, la televizor sau apărute în presa scrisă, în discursurile unor politicieni sau chiar prin documente oficiale: „**marile metropole europene**”, *mare*, adj., „care depășește dimensiunile obișnuite” și *metropolă*, s.f., „nume dat marilor orașe ale lumii, de obicei capitale de stat (lat. *metropolis* < gr. *polis*, „oraș mare”)⁵; „**față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit de pe urma războiului**” (act legislativ din anul 2010, privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar), *a se jertfi* presupune, în acest context, „a se sacrifica, a-și da viața”; „**nu mai știu cum o să evolueze lucrurile în continuare**”, *a evolua*, „a trece printr-o serie de transformări spre o treaptă superioară” (DEX); „**Actorul a spus că intenționează să-și scrie singur autobiografia**”, *autobiografia* presupune scrierea despre propria viață; „**Aș spune, mai degrabă, că în calitate de auditor, am avut posibilitatea să mă plasez într-o stare de «transculturalitate»**”, în sensul de «*cosmopolit*» dat de Christian Giordano ca și «*capacitate personală*» sau colectivă de a **transcede granițele culturale și frontierele culturale**”, *graniță* este sinonim cu *frontieră*.⁶

Un pleonasm des întâlnit în emisiunile sportive este „**a bătut un nou record**”. Verbul *a bate* nu înseamnă „a stabili”. De fapt, recordul care a fost bătut, adică „întrecut”, este cel vechi.

¹Mioara Avram, *Pleonasmul și tautologia*, în „*Limba și literatura română pentru elevi*” - (I) *Limba și literatura română*, an 25, nr. 3, 1996.

²Dorin N. Uritescu, *Pleonasmul în limba română. Categorizare, exemplificări, analize, structuri morfo-sintactice preferențiale*, Editura ALL, București, 2006.

³Theodor Hristea, *Structuri pleonastice în presa română actuală*, în „*Limba română*”, LR, nr. 5-6, București, 2003.

⁴Mioara Avram, *Probleme ale exprimării corecte*, Editura Academiei, 1987.

⁵Dorin N. Uritescu, *Dicționar explicativ de pleonasm efective*, Editura ALL, București, 2006.

⁶Ilie Cileagă, Steliana Ceară, *Suferințele limbii române în revistele literare și culturale*, Editura Europolis, Constanța, 2010.

Corect este *vechiul record a fost bătut sau a fost stabilit un nou record.*

Și în diverse reviste culturale apar asocieri pleonastice: „*Tenebrești. Un sat campestru, cu aer șvăbesc, judecând după rigoarea străzilor și a construcțiilor vechi*”, *campestru*, „specific vieții la țară, la sat”; „*Este vorba deci despre retipărirea unor opere fundamentale, aproape de negăsit atât în bibliotecile publice, cât și în anticariatele de cărți*”, *anticariat*, „spațiu amenajat unde se vând cărți”; „*Scurtele eșantioane narative posedă în parte câte un nerv enigmatic*”, *eșantioanele* sunt întotdeauna scurte; „... *victime ale unor sofi asasini sau idoli ai unor generoși mecena*.”, *Mecena* este un aristocrat sau burghez sensibil care iubește arta și îi ajută pe creatori, sunt generoși;⁷ „*În asta rezidă ceea ce anunțăm mai anterior drept textura perfectă a volumului său*.”; „... *ale căror mărturii de preț sunt manuscrise mai antice*”.⁸

În limba română sunt anumite adjective care nu suportă grade de comparație sau care au sens (sau și sens și formă) de superlativ: „*cel mai celebru poem al său*”, *celebru*, „renumit, cel mai cunoscut, faimos, vestit”; „*Poarta a opta din Ierusalim este cea mai specială dintre toate*”, *special*, „care se diferențiază de altele prin ceva unic”; „*Cele mai în vogă imprimeuri tentează cu jocuri de nuanțe*.”, *în vogă* înseamnă „la modă, recente, de actualitate”.

În afară de pleonasmul intolerabil, există în limba română și anumite construcții considerate de lingviști pleonasm tolerabil. De exemplu, în textele dialectale muntenesti apare frecvent sintagma *ani/ luni de zile*: „*am intrat acolo ca ucenic. Am stat vreo șase luni de zile. N-am luat nimic atuncea, timp de șase luni de zile, după aceea de-a dat și pe noi, ne-a calificat. După-aceea, la vreun an de zile*.”⁹ În astfel de situații, atributul pleonastic *de zile* este expresia duratei excesive, ca expresie subiectivă a emițătorului, deci are o motivație stilistică.

Aceste sintagme apar în poezia populară, dar și în vorbirea personajelor lui Caragiale: „*Foaie verde mărăcine/ Țin te, puică, după mine/ O lună două de zile*” (*Foaie verde mărăcine*)¹⁰;

„*JUPÎN DUMITRACHE: Asta-i! Una vorbim și bașca ne-nțelegem. Dar de! ai dreptul; nu știi ce mi s-a întâmplat, nu știi cum mă fierbe el pe mine de două săptămâni de zile*”; „*CHIRIAC: zice: Aduc martori, domnule sergent, că am zăcut o lună de zile*” (I. L. Caragiale, *O noapte furtunoasă*); „*LEONIDA (zâmbind de așa naivitate, apoi cu seriozitate): Trei săptămâni de zile, domnule*.” (I. L. Caragiale, *Conul Leonida față cu reacțiunea*); „*ZOE: O săptămână, o lună, un an de zile*” (I. L. Caragiale, *O scrisoare pierdută*).

Pleonasmul poate fi tolerabil în grade diferite și din perspective multiple. Dorin N. Uritescu le înregistrează în lucrarea sa despre pleonasm¹¹:

a) ca mijloc de insistență, de accentuare, de reliefare: *a se studia pe sine, ajută-te singur, l-am văzut pe Ion*;

b) ca mijloc de dezambiguizare: în construcțiile cu verbe reflexive, în construcțiile cu sens posesiv, în cazul unor secvențe lingvistice omonime, polisemantice sau paronime, care prezintă ambiguitate: *banc de nisip, banc de pești, miere de albine*;

c) ca mijloc de exprimare clară a unei realități aparte: în cazul verbelor care indică repetabilitatea (dublă sau multiplă revenire);

d) favorizate de informația incompletă a lucrărilor lexicografice românești;

e) ca marcă a unor trepte ale însușirii, frecvente mai ales în basme: „*o maică bătrână*” (*Miorița*, variantă); „*o babă bătrână și urâtă, care umblă prin împărăția mea de mână cu furtuna*.” (Mihai Eminescu, *Făt-Frumos din lacrimă*); „*Fiul craiului numai iaca se trezește dinaintea lui cu o babă gârbovă de bătrânețe*” (Ion Creangă, *Povestea lui Harap-Alb*), indicând vârsta foarte înaintată a personajului;

f) pleonasmul cu funcție prozodică (pentru păstrarea structurii ritmice) care accentuează, prin acumulare de determinări, ideea exprimată: „*Eu ți-s frate, tu-mi ești frate./ În noi doi un suflet bate*” (Alecsandri); „*Cobori în jos, luceafăr blând./ Alunecând pe-o rază*” (Mihai

⁷Ibidem.

⁸Ibidem.

⁹Boris Cazacu, *Texte dialectale. Muntenia I*, Editura Academiei, București, 1973.

¹⁰Grigore Tocilescu, G. Țapu, Christea N., *Materialuri folclorice*, I-III, ed. Iordan Datcu, Editura Minerva, București, 1981.

¹¹Dorin N. Uritescu, *op. cit.*

Eminescu, *Luceafărul*);

g) pleonasmе justificate din punct de vedere gramatical, numite de Mioara Avram „figuri etimologice”: „*Vântul bate,/ Nu străbate;/ Neaua ninge,/ Nu-l atinge*” (folclor); „*Și-acum, bărbați, un fier și-un scut!/ E rău destul că ne-am născut:/ Dar cui e frică de război/ E liber de-a pleca napoi,/ Iar cine-i vânzător vândut/ Să iasă dintre noi!*” (George Coșbuc, *Decebal către popor*); „... *căci morți sunt cei muriți*” (Mihai Eminescu, *Împărat și proletar*); „*Vom visa un vis ferice*” (Mihai Eminescu, *Dorința*); „*Sau visând cu doina tristă a voinicului de munte/ Visul apelor adânce și a stâncelor cărunte,/ Visul selbelor bătrâne de pe umerii de deal.*” (Mihai Eminescu, *Epigonii*);

h) pleonasmul ca figură de stil (pleonasmul stilistic sau expresiv): pleonasmе poetice, „*Apoi, negură deasă lumina-tunecează*” (Grigore Alexandrescu, *Un ceas e de când anul trecu*); „*Furioși de mânie*” (Grigore Alexandrescu, *Epistolă II*); „*talentul și darurile*” (Idem, *Satiră Duhului meu*); „*aburi ușori*”, „*fumuri cenușii*” (Vasile Alecsandri); pleonasmе retorice, „*Verzi sunt dealurile tale, frumoase pădurile și dumbrăvile spânzurate de coastele dealurilor, limpede și senin ceriul tău*” (Alecru Russo); pleonasmе emfaticе, cu valoare afectiv-augmentativă: „*plânge și suspină tânăra domniță*” (Dimitrie Bolintineanu); pleonasmе caracterologice, deoarece constituie un mijloc de relevare a inculturii și a prostiei personajelor, reprezentând o modalitate de realizare a comicului de limbaj: „*ZIȚA (luând biletul): Angel radios! de când te-am văzut întâiași dată pentru prima oară, mi-am pierdut uzul rațiunii... [...] Al tău pentru o eternitate și per toujours*”; „*CHIRIAC: M-am dus eu la el chiar în persoană*”; „*RICĂ (cu mâinile rugătoare): [...] Ingrato! Nu mi-ai scris chiar tu însuși în original?*”; „*VETA: [...] Fugi iute!*”; „*IPINGESCU (strajnic cătră Spiridon): Pentru ce nu ești prezent la apelul nominal?*”; „*chiar el însuși în persoană*”; „*JUPIN DUMITRACHE: [...] Ei, acum, cumnate, ia să vorbim o vorbă coala între bărbați, cocoanele să nu asculte*” (I. L. Caragiale, *O noapte furtunoasă*); „*LEONIDA: [...] și jos iscălit în original «Galibardi»*” (I. L. Caragiale, *Conul*

Leonida față cu reacțiunea); „*PRISTANDA: [...] Eu, cu gândul la datorie, ce-mi dă în gând ideea?*” (I. L. Caragiale, *O scrisoare pierdută*).

Bibliografie:

- Avram, Mioara, *Pleonasmul și tautologia*, în „*Limba și literatura română pentru elevi*” - (I) *Limba și literatura română*, an 25, nr. 3, 1996
- Avram, Mioara, *Probleme ale exprimării corecte*, Editura Academiei, 1987
- Cazacu, Boris, *Texte dialectale. Muntenia I*, Editura Academiei, București, 1973
- Cileagă, Ilie, Ceară, Steliana, *Suferințele limbii române în revistele literare și culturale*, Editura Europolis, Constanța, 2010
- Hristea, Theodor, *Structuri pleonastice în presa română actuală*, în „*Limba română*”, LR, nr. 5-6, București, 2003
- Tocilescu, Grigore, Țapu, G., Christea N., *Materialuri folcloristice*, I-III, ed. Iordan Datcu, Editura Minerva, București, 1981
- Uritescu, Dorin N., *Dicționar explicativ de pleonasmе efective*, Editura ALL, București, 2006
- Uritescu, Dorin N., *Pleonasmul în limba română. Categorizare, exemplificări, analize, structure morfo-sintactice preferențiale*, Editura Bic ALL, București, 2006

Specii pe cale de dispariție

prof. Iulia Miron

Școala Gimnazială Nr. 3 Ciprian Porumbescu Constanța

I. Introducere

Peste 19.000 de specii de plante și 5.000 de specii de animale de pe Glob sunt clasificate ca fiind pe cale de dispariție. Alte câteva mii de specii ajung în pragul dispariției în fiecare an înainte ca biologii să le poată identifica.

Principalele cauze ale dispariției speciilor de plante și animale sunt: distrugerea habitatelor, exploatarea comercială (colectarea de plante, vânatul irațional și braconajul), distrugerile produse de către speciile aclimatizate și poluarea. Dintre aceste cauze, distrugerea habitatelor reprezintă cea mai mare amenințare pentru aceste specii.

De-a lungul erelor geologice, diferitele specii de plante și animale au evoluat încet și au dispărut din cauza schimbărilor climatice radicale și a imposibilității de a se adapta competiției pentru supraviețuire. Totuși, din anii 1600, rata de dispariție a crescut progresiv, odată cu creșterea populației umane și consumarea resurselor naturale.

Muți oameni de știință consideră că de la dispariția dinozaurilor, în urmă cu 65 de milioane de ani, astăzi ne aflăm în mijlocul celei mai mari perioade critice, de distrugere ireversibilă a numeroase specii de plante și animale.

Menținerea ecosistemelor actuale, precum pădurile, recifurile de corali sau mlaștinile, depinde în mare măsură de biodiversitatea lor. Dispariția uneia dintre speciile care alcătuiesc un astfel de lanț trofic poate duce la declinul ecosistemului respectiv.

Scăderea ireversibilă a biodiversității are un impact serios asupra nivelului de trai al oamenilor. Ecosistemele sănătoase asigură hrană, aer curat, apă și soluri fertile pentru

agricultură. De asemenea, 40% din medicamentele moderne provin de la plante și animale.

II. Cauze:

- Distrugerea habitatelor de către activitățile umane este cauza primară a dispariției unor specii de plante și animale. Pe măsură ce viețuitoarele evoluează, ele se adaptează unor habitate specifice, care le asigură condițiile optime de viață de care au nevoie. Poluarea, drenarea mlaștinilor, defrișarea pădurilor, urbanizarea și construcția de drumuri (Transamazonianul, Transsiberianul) duc la distrugerea sau fragmentarea acestor medii de viață. Astfel, speciile pierd contactul cu celelalte populații, reducându-se astfel diversitatea genetică și adaptându-se mai greu la condițiile climatice schimbătoare. În unele cazuri, habitatul fragmentat devine o zonă prea restrânsă pentru a suporta o populație mare.

- În ultimii 400 de ani, exploatarea comercială mondială a animalelor pentru hrană și alte produse a crescut simțitor. Multe specii de balene au ajuns în pragul dispariției după ce au fost pur și simplu măcelărite pentru ulei și carne. Un alt exemplu concludent este rinocerul negru african, ucis pe scară largă pentru cornul său, care este prețuit ca medicament și afrodisiac. De asemenea, familii întregi de cactuși și orhidee sunt amenințate cu dispariția din cauza culegerii lor iraționale.

- Speciile aclimatizate introduse unui nou ecosistem au cauzat, de multe ori, declinul speciilor native. În 1959, coloniștii britanici au introdus bibanul de Nil în lacul Victoria în Africa de Est. Acest pește de pradă a redus drastic populațiile native de pești și a cauzat

dispariția a nu mai puțin de 200 de specii endemice, care se hrăneau cu alge. Astfel, vegetația acvatică din lacul Victoria a crescut extrem de mult și echilibrul natural a fost dereglat, ireversibil până în ziua de astăzi.

• O altă cauză majoră care a dus și duce la diminuarea drastică a faunei și florei este poluarea mediului. Diferite chimicale toxice s-au răspândit tot mai mult în circuitul hranei în cadrul ecosistemelor. Poluarea apei și temperaturile ridicate ale apei au făcut să dispară numeroase specii de pești endemici. Ploile acide au distrus, până la sfârșitul sec.XX, 118 milioane m³ de material lemnos în Europa. De asemenea, deversările chimice au afectat pentru mult timp și fundul oceanic.

III. Exemple:

Lista de specii de plante și animale recunoscute ca fiind pe cale de dispariție este mult prea lungă pentru a fi amintită fiecare specie în parte. Exemple mai concludente sunt:

- Porumbelul pasager deținea cândva supremația absolută ca număr de exemplare între păsări și mamifere. În anul 1813, s-au numărat peste 1 miliard de porumbei în statul american Kentucky; peste un secol, în același stat, a încetat din viață ultimul exemplar din această specie.
- Pasărea "dodo", asemănătoare porumbelului, dar nezburătoare, a fost zărită prima oară în anul 1598, în insula Mauritius din Oceanul Indian; ultimul exemplar a dispărut în jurul anului 1681.
- Condorul californian, considerat ca cea mai mare pasăre pe cale de dispariție, a intrat în atenția specialiștilor care au luat ultimele exemplare din mediul lor natural și le-au trecut în rezervații speciale, unde se încearcă înmulțirea lor.
- Vulturul pleșuv, cu capul alb și acoperit de pene, în ciuda numelui său, a fost declarat în anul 1782 ca pasăre simbol a SUA. Existența sa a fost pusă în mare dificultate din cauza poluării excesive, dar în urma măsurilor energice luate de specialiști, numărul lui s-a redresat simțitor.
- Mulți papagali sunt grav amenințați de distrugerea nemiloasă a pădurilor din habitatele lor tropicale și subtropicale, și de cererea mare de păsări de colivie. Printre speciile amenințate este

ara lui Spix, din nord-estul Braziliei, din care se crede că doar un singur mascul mai trăiește în sălbăticie. Kakapo din Noua Zeelandă este alt papagal amenințat, împins aproape la dispariție de prădători ca hermeline, pisici, șobolani introduși în habitatul lor de coloniștii europeni.

Dintre cele 4600 de specii de mamifere cunoscute, se consideră că peste 1000 de specii sunt puternic afectate, multe fiind pe cale de dispariție, printre care:

- Lupul tasmanian, al cărui ultim exemplar a murit în captivitate în anul 1936.
- Ursul panda uriaș din China a devenit simbolul mondial al animalelor pe cale de dispariție și se fac eforturi pentru prezervarea lui.
- Irbisul (leopardul zăpezilor), având habitatul în Himalaya și în zonele învecinate, își are existența pusă în pericol din cauza vânării excesive pentru blana sa valoroasă.
- Yakul tibetan, cândva în număr foarte mare, a fost redus simțitor ca număr de exemplare datorită vânării lui extensive.
- Fiind vânată fără milă pentru pielea lor deosebită, speciile de crocodil american și crocodil de Nil își văd astăzi existența periclitată.
- Elefanții sunt la rândul lor amenințați cu dispariția datorită comercianților de fildeș care pun mare preț pe acest produs. În 1979 în Africa mai trăiau în sălbăticie 1,3 milioane de elefanți, dar din cauza braconajului acest număr a scăzut la 600.000 în 1989. Elefantul indian - ca specie - este într-o situație mult mai grea. Din cauza reducerii habitatului, în sălbăticie mai trăiesc 35000-54000 de exemplare, majoritatea lor în India. Alte 16000 de exemplare sunt ținute ca animale domestice în diferite țări din Asia.
- Rinocerul s-a aflat și el mult timp în ținta vânătorilor, ceea ce a dus la o scădere drastică a numărului de exemplare ale speciilor lui. Rinocerul alb, rinocerul de Sumatra și de Borneo, rinocerul de Java și cel african se găsesc acum numai în câteva sute de exemplare.
- Focile sunt de asemenea amenințate din cauza vânătorilor, care erau interesați doar de pielea și blana animalelor. Populația de foci inelate a ajuns de la câteva sute de mii la doar 10000 de exemplare în regiunea arctică-canadiană. Foca călugăr, care trăiește în ape calde, este cea mai rară dintre foci, în unele regiuni ea fiind deja

dispărută.

- Primatele se află și ele pe lunga listă a animalelor amenințate cu dispariția, fapt datorat reducerii suprafețelor ocupate cu păduri tropicale. Specia cea mai periclitată este urangutanul. Numărul gorilelor de munte a scăzut și el la doar 350 de indivizi rămași în sălbăticie.

Alte animale pe cale de extincție sunt vidrele marine și cele uriașe, șopârta de Komodo, balenele ucigașe și cele cu cocoasă, tigrlul siberian, unele specii de hiene, jaguarul și unele specii de reptile și amfibieni, cum ar fi broasca țestoasă uriașă de Galapagos, broasca aurie, tuatara sau iguana.

Situația nu stă mai bine nici în țara noastră. Odinioară în număr foarte mare, bourul și acvila au mai rămas doar ca simboluri pe stema Moldovei și a Munteniei. Zimbrul nu mai figurează decât în legendele legate de Dragoș-Vodă. Falnicul zăgan a rămas doar în toponimia muntelui Zăganu. Dropia, care odinioară împânzea Câmpia Bărăganului, a fost redusă numeric la câteva exemplare existente astăzi în Dobrogea. Râsul, capra neagră și cocoșul de munte sunt astăzi animale ocrotite de lege. În același regim legislativ se află și multe plante din patria noastră, reduse multe cantitativ, printre care: floarea de colț, garofița Pietrei-Craiului, tisa, bujorul românesc, sângele voinicului și altele.

IV. Eforturi de prezervare:

Situația a devenit de-a dreptul dramatică. Specialiștii consideră că astăzi dispar zilnic de pe suprafața Pământului numeroase specii de plante și animale, multe dintre acestea chiar înainte de a fi cunoscute de om.

Pentru a se curma această stare intolerabilă de fapte, atât pe plan mondial, cât și pe plan național, au fost elaborate o multitudine de acte normative care să conducă la împiedicarea degradării mediului, a ecosistemelor și implicit să salveze de la pieire numeroase specii de plante și animale, printre care:

- În anul 1973, 125 de națiuni au semnat Convenția Internațională privind Protecția Faunei și Florei aflate pe cale de dispariție (CITES);
- Sub egida Națiunilor Unite, au fost construite

numeroase rezervații naturale;

- Au fost constituite organizații (Greenpeace) și partide politice (partidele ecologiste) care militează împotriva poluării mediului înconjurător și pentru salvarea faunei și florei, practic a planetei noastre, de la pieire.

- Există o tot mai mare presiune de a impune o interdicție totală asupra importului de papagali sălbatici, și oricine vrea să cumpere un papagal ar trebui să se asigure că a fost crescut în captivitate.

- Din cauza îngrijorării mondiale privind soarta elefanților, în 1989 s-au introdus restricții internaționale privind comerțul cu fildeșul. Ca urmare a acestei măsuri, numărul elefanților africani care trăiau în sălbăticie a fost de 600000 în 1995.

„Lăsați copiii să vină la mine!”

prof. Carmen Tănase

Școala Gimnazială Nr. 3 Ciprian Porumbescu Constanța

“Lăsați copiii să vină la mine!” este parteneriatul educațional încheiat între școala noastră și Biserica Sfântul Dumitru din Constanța.

Așa cum Mântuitorul a fost Modelul desăvârșit de înțelepciune, bunătate, frumos și iubire, noi, oamenii creștini, trebuie să urmăm acest Model atât cât ne este cu putință fiecăruia dintre noi. Cu cât aceasta este începută la o vârstă mai fragedă, cu atât valoarea sa va fi mai mare. Pentru a-l face pe copil să ajungă la aceste valori esențiale ale umanității este necesară educația religioasă.

Copilul, încă de mic, vine în contact cu realități, simboluri și manifestări religioase ale căror semnificații, în înțelesul lor cel mai simplu, este bine să le cunoască. Mai întâi în familie, copiii învață să-și manifeste într-un anumit fel sentimentele, își formează deprinderi de conduită cu ajutorul cărora să devină persoane deschise comunicării cu Dumnezeu și cu semenii.

Educația religioasă îl ajută pe copil să cunoască îndatoririle pe care le are față de el

însuși, față de ceilalți și față de tot ce-l înconjoară, pentru a deveni un bun creștin.

În Vechiul Testament se spune că: “Omul se cunoaște după copiii pe care i-a lăsat în urmă”. Așadar să ne străduim să lăsam în urma noastră copii înțelepți, copii cu frica lui Dumnezeu.

Educația religioasă a copiilor trebuie și poate fi continuată în cadrul orelor de religie, dar și în cadrul activităților extracurriculare. Acesta este și scopul inițierii acestui parteneriat.

Una dintre sarcinile educației religioase rezidă în formarea bunului creștin capabil de a cunoaște și a venera valorile sacre.

În fiecare an suntem invitați de a participa la pregătirea sărbătorilor de iarnă prin împodobirea bradului și colindul copiilor. Pentru ca Moș Crăciun să aducă copiilor cadouri la Biserica Sfântul Dumitru, a trebuit să-i întâmpine pe aceștia cu un brad frumos împodobit. Anul acesta le-a venit rândul elevilor din clasa a VI-a A de a participa la această frumoasă datină a împodobirii bradului, în sunetul colindelor românești.

Ambalaje biodegradabile sau comestibile

prof. Mirela Valentina Truță
Școala Gimnazială Nr. 3 Ciprian Porumbescu Constanța

Societatea modernă are o mare nevoie de materiale care pot fi reciclate sau compostate. Ambalajele și produsele biodegradabile încep să câștige tot mai mult teren, mulțumită companiilor și cumpărătorilor interesați de impactul lor asupra mediului înconjurător.

Tone de obiecte, confecționate din polistiren și alte substanțe care se descompun foarte greu, ajung zilnic în gropile de gunoi din întreaga lume. Mai mult, ele lasă în urma lor o serie de reziduuri toxice care se infiltrează în sol. Întreținerea gropilor de gunoi necesită fonduri importante, obținute din taxele achitate de către contribuabili. Mai mult, ele nu reprezintă locul ideal pentru dezintegrarea obiectelor ecologice. Acestea au nevoie de multă umezeală și aer pentru a dispărea treptat. Unele spații, destinate depozitării deșeurilor menajere și industriale, primesc un surplus de apă și bacterii pentru accelerarea procesului de degradare.

În ultimii ani, restaurantele și hotelurile au început să utilizeze vesela biodegradabilă. Aceasta este fabricată din materie vegetală obținută din porumb, trestie de zahăr, bambus,

frunze de palmier sau tărâțe de grâu.

Compostarea este o metodă foarte eficientă pentru îndepărtarea ambalajelor prietenoase cu mediul. Ea oferă toate condițiile necesare unei descompuneri rapide. Dacă acest procedeu se va răspândi pe scară largă, se vor diminua și dimensiunile gropilor de gunoi. Astfel, va scădea suma de bani alocată întreținerii lor, iar suprafețe importante de teren vor fi recuperate. Fabricarea acestor bunuri presupune un consum redus de energie și poluare la cote foarte mici.

Alte trei mari beneficii sunt:

- diminuarea dependenței față de resursele neregenerabile; în prezent, industria maselor plastice consumă cantități enorme de petrol;
- compoziția compostului care permite utilizarea sa pentru fertilizarea culturilor agricole;
- raportul echilibrat dintre calitate și preț.

Ambalajele nepoluante sunt necesare companiilor pentru a rămâne competitive într-o lume aflată mereu în mișcare. Un obiect este considerat biodegradabil dacă are capacitatea de a se transforma rapid în apă, biomasă și bioxid de carbon, fără a lăsa în urma sa substanțe dăunătoare.

Pentru a înțelege mai bine termenul, ne vom gândi la frunză. Apare primăvara, iar planta o utilizează pentru procesul de fotosinteză întreaga vară. Apoi, se ofilește și cade pe pământ toamna. În timp, este asimilată în sol și contribuie la îmbogățirea acestuia cu substanțe nutritive.

Conceptul de bază este simplu. Însă, există o serie de factori care trebuie luați în considerare pentru a determina caracterul „verde” al unui obiect sau material.

- orice materie primă se reintegrează în circuitul natural, atât timp cât își păstrează un procent ridicat din compoziția sa inițială; produsele obținute din plante, animale sau minerale sunt supuse biodegradării; în schimb, cele confecționate din compuși petrochimici nu dispar de la sine;
- factorul timp este foarte important; un trunchi de copac are nevoie de câteva decenii pentru a deveni parte a ecosistemului; un container din plastic va supraviețui mai mult de atât și nu se va transforma în petrol.

Produsele compostabile oferă toate avantajele

De curând, însă, au apărut și la noi farfurii biodegradabile și chiar comestibile din țărâțe de grâu, trestie de zahăr, bambus sau măr. Biotrem, o companie din Polonia, produce farfurii și tacâmuri comestibile din țărâțe de grâu. Procesul de producție pentru vesela din țărâțe de grâu a fost inventat la mijlocul anilor 1990 de Jerzy Wysocki, care avea o tradiție de morărit în familie, încă de la începutul secolului al XX-lea. Acestea sunt făcute din țărâțe de grâu, care iau forma farfuriilor sau tacâmurilor prin presare la cald, în matrițe speciale. Dintr-o singură tonă de țărâțe de grâu, Biotrem produce nu mai puțin de 10.000 de farfurii. Timpul de execuție nu este, însă, prea scurt. E nevoie de 2,5 minute pentru a realiza

mărfurilor de unică folosință, fără a avea efecte nocive asupra naturii.

Varietatea de produse din care se pot realiza farfuriile de unică folosință biodegradabile este destul de mare în prezent, însă frunza de palmier este una dintre cele mai interesante materii prime pe care ni le pune la dispoziție natura. Procesul de producție presupune colectarea frunzelor de palmier Adaka (Arecă) - se folosesc doar frunzele căzute, curățarea lor, uscarea naturală și apoi presarea la temperaturi ridicate în forme variate.

Farfuriile din frunze de palmier au câteva caracteristici importante, datorită cărora sunt foarte apreciate în afacerile din industria ospitalității:

- au un aspect natural, fiecare produs având culori și texturi diferite;
- sunt fără miros și rezistente la apă;
- se pot folosi în cuptoare normale și în cuptoare cu microunde;
- pot fi congelate fără pierderea proprietăților;
- sunt compostabile.

numai o singură farfurie. Acestea pot fi mâncate, sunt crocante, nutritive, rezistente și biodegradabile. Chiar dacă nu vrei să le mănânci și le arunci la întâmplare, au nevoie de doar 30 de zile pentru a se descompune complet și nu afectează mediul înconjurător. Farfuriile comestibile de la Biotrem nu absorb lichidele și sunt foarte rezistente la temperaturi ridicate. Se pot folosi pentru încălzirea alimentelor până la temperaturi de peste 170 de grade Celsius, fără să se topească sau să ia foc. Prin urmare, ele pot fi folosite atât cu alimente reci, cât și fierbinți. Sunt utile atât pentru uz casnic, cât și în restaurante, baruri, la terase sau la picnic.

Un loc aparte în cadrul noutăților îl constituie produsele realizate din trestie de zahăr. Materialul rezidual rămas după obținerea zahărului din trestia de zahăr constituie materia primă pentru obținerea acestor ambalaje. Aceste produse sunt rezistente la apă și grăsimi, rezistente la temperaturi între -35°C și $+150^{\circ}\text{C}$ și pot fi folosite în cuptorul clasic sau cu microunde. Aceste proprietăți foarte versatile fac ca aceste ambalaje ECOFRIENDLY să poată fi utilizate pentru orice aplicație FOOD SERVICE.

Toate aceste produse sunt apreciate pentru că sunt prietenoase cu mediul, nu sunt poluante, sunt biodegradabile și sunt realizate din resurse

regenerabile și sustenabile. Produsele ECOFRIENDLY sunt din ce în ce mai cerute pe piața de FOOD SERVICE din România, pentru că aceasta încearcă să se re poziționeze punând accent pe mâncarea sănătoasă. Nu poți vinde mâncare sănătoasă în ambalaje din polistiren expandat, PET, polipropilenă sau aluminiu.

Bibliografie:
www.green-report.ro
www.articolebio.ro
www.stiinta-mister.ro
www.biotrem.ro

Împreună creștem citind

prof. Gina Dima

Școala Gimnazială Nr. 3 Ciprian Porumbescu Constanța

Când întâlnești o persoană, îți faci o primă impresie, foarte importantă, fiindcă știi dacă îți dorești sau nu să te mai întâlnești cu aceasta. La fel se întâmplă când iei contact cu o carte.

Cărțile de la Editura Arthur sunt atractive, cu desene sugestive care ajută la înțelegerea textelor și satisfac toate gusturile. Citind, te trezești râzând aparent fără motiv, te întristezi când întâlnești scene mai sensibile, dar nu ești singur. Cartea e prietena ta care te ajută să crești. Iar atunci când citim împreună aceeași carte, înțelegem mai bine, facem cele mai surprinzătoare descoperiri despre lumea care ne înconjoară și chiar despre noi.

Captivat de lectura cărții, se întâmplă să intri în pielea personajelor, să gândești ce poți face tu în locul lor.

Când închei de citit o carte care te-a fascinat, rămâi cu un gust plăcut ca atunci când mănânci prăjitură cu gust delicios.

Marele Nate, întâiul dintre puști și Marele Nate, un puști genial de Lincoln Peirce

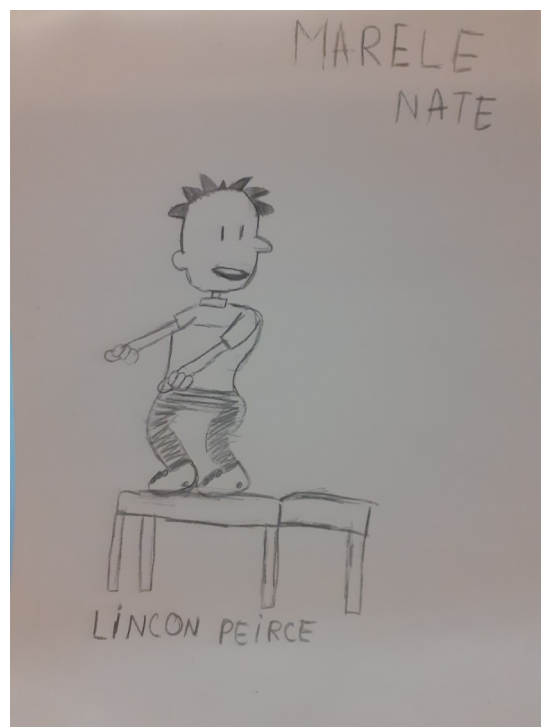
Nate Wright, Marele Nate, protagonistul cărților, pe cât este de amuzant pe atât este de năzdrăvan, am zice noi, deoarece face cam tot ce îi trece prin cap. Ajunge în coșul cu gunoi, primește o minge în burtă, se ceartă cu prietenii, inventează porecle.

Nu o suportă pe sora sa pentru că era tocilară. Ați ghicit, nici să învețe nu-i prea plăcea, așa că nici profesorii nu sunt pe placul lui. El deține recordul de pedepse al școlii în care învață.

Însă este foarte ambițios atunci când își dorește ceva: skateboard, de exemplu, recâștigarea prietenilor.

Vă recomandăm să citiți cărțile împreună cu un prieten! Va fi foarte amuzant să povestiți năzdrăvăniile Marelui Nate la școală, în recreații. Așa am făcut noi,

Teodora Petrișor și Alexandru Ioniță din clasa a III-a A.

Dumbrava minunată de Mihail Sadoveanu

Lizuca este o fetiță orfană de mamă (așa ca în Albă-ca-Zăpada și Cenușăreasa) care are un singur prieten, pe cățelușul Patrocle. Cartea prezintă, pe capitole scurte, călătoria celor doi până la casa bunicilor din partea mamei, acolo unde aveau iubire și fericire. Pe drum, ei întâlnesc personaje din basmele pe care Lizuca le știa de la mama sa și de la bunicii din partea mamei: Sora-Soarelui, Sfânta Miercuri, domnița cu cei 7 prichindei.

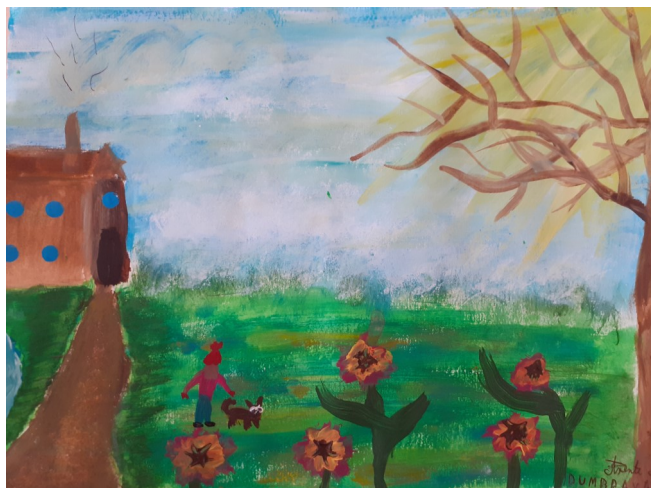
Am avut emoții pentru ei când i-a prins

noaptea în dumbravă. Lizuca i-a cerut voie unei răchite bătrâne să îi adăpostească. Patrocle, care înțelege tot ce simte și ce gândește fetița, o apără de pericole.

Vă recomand să citiți cartea ca să aflați cum s -a încheiat călătoria și, mai ales, să vă bucurați că mama vitregă a fost pedepsită pentru că nu o iubea și nu o înțelegea pe Lizuca.

Noi am avut ocazia să răsfoim prima ediție a cărții, apărută în anul 1926, pe care ne-a adus-o colegul nostru, Elian.

Desire Fitcal, clasa a III-a A

Cartea cu Apolodor de Gellu Naum

Vă recomand cărțile cu pinguinul Apolodor, un pinguin din Labrador, care trăiește pe un răcitor, la ciroul din Târgul Moșilor. Ați descoperit cuvintele care rimează? Să vă mai spun ca textul este scris în versuri? Ați ghicit! Întâmplările, multe-multe și amuzante, sunt prezentate în versuri scurte, ușor de citit. Desenele colorate sunt atractive.

Dacă citești, îl însoțești la polul Nord, în deșertul Sahara, în Tibet, în India, pe o insulă în Oceanul Pacific, în spațiu și în Antarctica, în

cele din urmă.

„Aș vrea să plec la București!” spune întruna când se satură de frig și i se face dor de prietenii de la circ. Ești pregătit să faci drumul înapoi?

Cel mai mult mi-a plăcut că oamenii au creat un imn în cinstea curajului său când a ajuns în spațiu.

Succes la citit! Recomandă cartea unui prieten și distrați-vă povestind. Așa am făcut eu cu colegii mei.

Samuel Carp, clasa a III-a A

Copacul poezilor noștri

bibliotecar Mădălina Nae
Școala Gimnazială Nr. 3 Ciprian Porumbescu Constanța

Să determini micii cititori să lectureze poezie reprezintă o provocare unică pentru orice bibliotecar.

Cum să împărtășești iubirea pentru cuvinte, poezie și expresie cu copiii și adolescenții care ar putea crede că poezia este plictisitoare?

Cred că am găsit combinația perfectă între implicarea ridicată și stresul scăzut, realizând în cadrul bibliotecii școlii un copac al poezilor noștri.

Ideea arborelui cu poezi este de a crea un spațiu în care copiii de toate vârstele să poată sărbători poezia citind, scriind versuri și apoi împărtășindu-le.

Încurajez copiii să scrie poezii originale sau să le transcrie din colecția de cărți cu poezii pentru copii a bibliotecii, pe fișele de lectură sau pe frunze decupate pe care apoi le pot lipi pe crengile copacului.

Acest arbore ajută copiii să-și extindă cunoștințele acumulate în clasă despre poezi și poezie, le reamintește să-și facă zilnic timp pentru lectura de plăcere și nu în cele din urmă îi ajută să-și dezvolte relațiile de lectură la o comunitate mai largă, împărțind în final aceste poezii cu părinții, colegii și prietenii.

Primele roade ale copacului:

- Copiii au început să opteze pentru cărțile de poezie din bibliotecă (în special băieții). Când au fost întrebați, au indicat că nu au mai împrumutat niciodată cărți cu versuri.
- O parte din copii și-au rugat părinții să le cumpere cărți de poezie pentru a citi acasă.
- Discuțiile și reflecțiile copiilor despre poezie au devenit mai aprofundate, îndepărtându-se de „mi-a plăcut pentru că a rimat” la „îmi place modul în care autorul a descris pasărea; mi-a amintit de toamna din parc”. Discuția despre poezie a devenit astfel mai sofisticată.

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Coordonatori:

Director - prof. Cătălin Agafiței
prof. Alina-Luminița-Cristina Popa
prof. Carmen-Cornelia Tănase
prof. Daniela Agafiței
prof. înv. primar Gina Dima
prof. Mihail-Alexandru Moldoveanu

Redactor-șef: prof. Cătălin Agafiței

Redactori: Alin Pița, V B
Karina Rafta, V B
Maria Ștefancu, V A
Juna Maayan Flitman, VII B
Ioana Hagi, VII A
Eva Neagu, VII B

Corectarea textelor și aranjament în pagină: prof. Alina-Luminița-Cristina Popa
informatician Gabriela Mădălina Matei

Adresa redacției:

Școala Gimnazială Nr. 3 "Ciprian Porumbescu"
Strada Ciprian Porumbescu nr. 3A, Constanța, județul Constanța
tel./ fax: 0341 405 833
E-mail: sc3cpcta@yahoo.com
Website: www.sc3cta.com
Facebook: www.facebook.com/scoala3constanta

Cronicle copilăriei

ISSN 2668-7690

ISSN-L 2668-7690

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 3 CIPRIAN PORUMBESCU CONSTANȚA

Cronicile copilăriei
Revistă școlară trimestrială

ISSN 2668-7690

ISSN-L 2668-7690

Școala Gimnazială Nr. 3 "Ciprian Porumbescu"

Strada Ciprian Porumbescu nr. 3A, Constanța, județul Constanța

tel./ fax: 0341 405 833

E-mail: sc3cpcta@yahoo.com

Website: www.sc3cta.com

Facebook: www.facebook.com/scoala3constanta